

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 32

fyrionde årgången

3 februari 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG av den 16 december 1996 om vissa metoder för kvantitativ analys av binära textilfiberblandningar 1
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/74/EG av den 16 december 1996 om benämningar på textilier 38

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 96/73/EG

av den 16 december 1996

om vissa metoder för kvantitativ analys av binära textilfiberblandningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna fördraget ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 72/276/EEG av den 17 juli 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa metoder för kvantitativ analys av binära textilfiberblandningar ⁽⁴⁾, har vid ett flertal tillfällen ändrats på väsentliga punkter. Av klarhets- och effektivitetsskäl bör direktivet kodifieras.

Europaparlamentets och rådets direktiv 96/74/EG av den 16 december 1996 om benämningar på textilier ⁽⁵⁾ föreskriver obligatorisk märkning för att ange vilka fibrer som ingår i textilvaror. Att märkningarna överensstämmer med innehållet i varorna kontrolleras genom analyser.

De metoder som används vid officiella provningar i medlemsstaterna för att bestämma fibersammansättningen för textilvaror bör vara enhetliga både vad beträffar förbehandlingen av provet och den kvantitativa analysen.

Direktivet 96/74/EG föreskriver att den provtagning och de analysmetoder som skall användas i medlemsstaterna för att bestämma fibersammansättningen i varor skall anges i särdirektiv. Följaktligen fastställs i bilaga II till detta direktiv femton enhetliga analysmetoder för de flesta på marknaden förekommande textilvaror som består av binära blandningar.

Den tekniska utvecklingen gör det nödvändigt att med täta mellanrum anpassa de tekniska specifikationer som definieras i särdirektiven om metoder för analys av textilier. För att underlätta genomförandet av de åtgärder som krävs för detta bör ett förfarande fastställas som upprättar ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen, i Kommittén för direktiv om benämningen och märkningen av textilier.

I fråga om binära blandningar för vilka det inte finns någon enhetlig analysmetod på gemenskapsnivå, får det laboratorium som ansvarar för provningen bestämma sammansättningen av sådana blandningar. De får därvid använda någon vedertagen metod och ange resultatet i analysrapporten samt hur tillförlitlig den använda metoden är, i den mån detta är känt.

Bestämmelserna i detta direktiv överensstämmer med det yttrande som avgivits av Kommittén för direktiv om benämningen och märkningen av textilier.

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas skyldigheter att överföra direktiven inom de tidsfrister som anges i bilaga III del B.

⁽¹⁾ EGT nr C 96, 6.4.1994, s. 20.

⁽²⁾ EGT nr C 195, 18.7.1994, s. 10.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 februari 1995 (EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 53), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 februari 1996 (EGT nr C 196, 6.7.1996, s. 20) och Europaparlamentets beslut av den 18 juni 1996 (EGT nr C 198, 8.7.1996, s. 25). Rådets beslut av den 7 oktober 1996.

⁽⁴⁾ EGT nr L 173, 31.7.1972, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 87/184/EEG (EGT nr L 75, 17.3.1987, s. 21).

⁽⁵⁾ Se s. 38 i detta nummer av EGT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv gäller metoder för kvantitativ analys av vissa binära textilfiberblandningar, inklusive framtagning av analysprov och provexemplar.

Artikel 2

Analysprov avser ett med hänsyn till analysen lämpligt stort prov, som tas ut från laboratorieprovet, som i sin tur tagits ut från ett varuparti för analys.

Provexemplar avser den del av analysprovet som behövs för ett enskilt provningsresultat.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att i enlighet med direktivet 96/74/EG säkerställa att bestämmelserna i bilaga I och II om metoder för den kvantitativa analysen av vissa binära blandningar, inklusive framtagningen av analysprov och provexemplar, tillämpas vid alla officiella provningar för att bestämma sammansättningen av de textilvaror som släpps ut på marknaden.

Artikel 4

Det laboratorium som ansvarar för provningen av binära blandningar för vilka det inte finns någon enhetlig analysmetod på gemenskapsnivå skall bestämma sammansättningen av sådana blandningar genom att använda en vedertagen metod och ange resultatet i analysrapporten och hur tillförlitlig den använda metoden är, i den mån detta är känt.

Artikel 5

1. Härmed inrättas en kommitté för direktiv om benämningen och märkningen av textilier (nedan kallad "kommittén"). Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

3. Anpassning av metoderna för kvantitativ analys till den tekniska utvecklingen enligt bestämmelserna i bilaga II skall ske i enlighet med det förfarande som anges i artikel 6.

Artikel 6

1. När det förfarande skall tillämpas som anges i denna artikel skall ärendet hänskjutas till kommittén av ordföranden, antingen på hans eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall till kommittén lämna ett förslag om åtgärder som skall beslutas. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådsande ärendet är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall anta de föreslagna åtgärderna om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas.

Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

c) Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget har mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Direktiven som nämns i bilaga III del A upphävs utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för överförande som anges i bilaga III del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven skall uppfattas som hänvisningar till detta direktiv och läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 1996.

På Europaparlamentets vägnar

K. HÄNSCH

Ordförande

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

BILAGA I

FRAMTAGNING AV ANALYSPROV OCH PROVEXEMPLAR FÖR BESTÄMMNING AV
FIBERSAMMANSÄTTNINGEN I TEXTILVAROR

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna bilaga anger förfaranden för framtagandet av analysprov av lämplig storlek för förbehandling avseende kvantitativ analys (t.ex. av den mängd om högst 100 g) från laboratorieprov samt för urval av provexemplar från de analysprov som har förbehandlats för att avlägsna fiberfrämmande ämnen ⁽¹⁾.

2. DEFINITIONER

- 2.1 *parti*: den materialmängd som skall bedömas på grundval av en serie provningsresultat. Det kan till exempel omfatta allt material i en tygleverans: allt tyg som är vävt vid en särskild bom; en garnleverans, en bal eller en grupp balar av råfiber.
- 2.2 *laboratorieprov*: del av parti som kan antas vara representativt för hela partiet och som finns tillgängligt i laboratoriet. Det skall ha en storlek och beskaffenhet som är tillräcklig för att utjämna variationer i partiet och för att underlätta hanteringen i laboratoriet ⁽²⁾.
- 2.3 *analysprov*: den del av laboratorieprovet som är föremål för förbehandling för att avlägsna fiberfrämmande ämnen och från vilket provexemplar tas. De skall ha en storlek och beskaffenhet som är tillräcklig för att utjämna variationer i laboratorieprovet ⁽³⁾.
- 2.4 *provexemplar*: den del av materialet som behövs för ett enskilt provningsresultat och som valts ut från analysprovet.

3. PRINCIP

Analysprov skall tas på sådant sätt att det är representativt för laboratorieprovet.

Provexemplar skall tas från analysprovet på sådant sätt att vart och ett är representativt för analysprovet.

4. PROVTAGNING AV LÖSA FIBRER

- 4.1 Orienterat fibermaterial — Analysprovet erhålls genom att man slumpvis tar knippen från laboratorieprovet. Blanda noga hela analysprovet med hjälp av en laboratoriekarda ⁽⁴⁾. Låt floret eller blandningen, även lösa fibrer och de fibrer som fastnat på utrustningen som använts vid blandningen, genomgå en förbehandling. Välj sedan ut provexemplar i proportion till respektive massa från floret eller fiberblandningen, från de lösa fibrerna och från fibrerna som fastnat på utrustningen.

Om kardfloret inte förändrats under förbehandlingen väljs provexemplaren ut på det sätt som beskrivs i punkt 4.2. Om kardfloret har förändrats under förbehandlingen väljs provexemplaren ut genom att slumpvis avlägsna minst 16 små knippen av lämplig och ungefär samma storlek och massa som sedan kombineras.

- 4.2 Orienterat fibermaterial (kardflor, fiberband, förgarn) — Ur slumpvis valda delar av laboratorieprovet tas minst tio tvärsnitt, vardera ca 1 g. Låt detta analysprov genomgå förbehandling. Sätt ihop tvärsnitten igen genom att placera dem sida vid sida. Ett provexemplar erhålls genom att ett tvärsnitt tas ut av de tio samlade längderna.

5. PROVTAGNING AV GARN

- 5.1 Garn i förpackning eller härvor — Tag prov från samtliga förpackningar i laboratorieprovet.

⁽¹⁾ I vissa fall är det nödvändigt att förbehandla det enskilda provexemplaret.

⁽²⁾ För färdigtillverkade och bearbetade varor, se punkt 7.

⁽³⁾ Se punkt 1.

⁽⁴⁾ Laboratoriekardan kan ersättas med en fiberblandare, eller också kan fibrerna blandas enligt delnings- och kasseringsmetoden.

Tag ut lämpliga, lika långa, löpande längder från varje förpackning antingen genom upphaspling⁽¹⁾ av härvor med samma antal trådar eller på annat sätt. Förena längderna antingen till en härva eller en fibersträng så att ett analysprov erhålls varvid tillses att längderna från varje förpackning i härvan eller fibersträngen är lika långa.

Förbehandla analysprovet.

Från analysprovet tas provexemplar genom att en bunt trådar med samma längd skärs ut från härvan eller fibersträngen varvid man ser till att buntens innehåller samtliga trådar i provet.

Om garnets "tex" är t och antalet förpackningar som tagits ur laboratorieprovet är n , blir längden på garnet från varje förpackning $\frac{10^6}{nt}$ cm för att erhålla ett analysprov om 10 g.

Om nt är stort, det vill säga över 2 000, kan en tyngre härva göras, vilken skärs av på två ställen så att en fibersträng med lämplig massa bildas. Ändarna på en fibersträng bör knytas ordentligt före förbehandlingen och provexemplar bör tas på visst avstånd från ändarna.

- 5.2 Garn i varp — Tag analysprov genom att från slutet på varpen klippa av en minst 20 cm lång längd, innehållande samtliga trådar i varpen utom stadkantstrådarna. Bind ihop trådbuntens i ena ändan. Om provet är för stort för förbehandling, delas det i två eller flera delar. Varje del knyts ihop före förbehandlingen och förbehandlas var för sig. Delarna läggs sedan ihop igen. Från analysprovet tas ett provexemplar ut genom att en lämplig längd innehållande alla trådarna skärs ut från den ände som inte är hopbunden. För varp med N trådar med längdvidkten t "tex" blir längden på ett provexemplar med massan 1 g: $\frac{10^5}{Nt}$ cm.

6. PROVTAGNING AV TYGER

- 6.1 Ur ett laboratorieprov bestående av ett enda stycke av tyget:

- Klipp en diagonal remsa från hörn till hörn. Avlägsna stadkanterna. Denna remsa skall utgöra analysprov. För ett analysprov med massan x g krävs en remsa med ytan $\frac{x \cdot 10^4}{G}$ cm² där G är remsans vikt i g/m².

Förbehandla remsan och skär den sedan i hela sin längd i fyra lika stora bitar, vilka läggs ovanpå varandra. Provexemplar skall tas genom att man skär genom alla lagren, så att varje provexemplar innehåller ett lika långt stycke från varje lager.

Om tyget har ett invävt mönster skall analysprovet vara brett nog, mätt parallellt med varpen, för att innehålla minst en mönsterrapport. Om detta villkor uppfylls och remsan då är för stor för att behandlas i ett stycke klipps hela remsan i lika stora bitar som förbehandlas separat och sedan läggs ovanpå varandra innan provexemplaret tas ut varvid tillses att identiska mönsterinslag inte sammanfaller.

- 6.2 Ur laboratorieprov bestående av flera stycken: Behandla varje stycke enligt 6.1 och ange resultaten för varje stycke separat.

7. PROVTAGNING AV FÄRDIGTILLVERKADE OCH BEARBETADE VAROR

Laboratorieprovet består vanligtvis av en komplett färdigtillverkad eller bearbetad vara eller en representativ del av en sådan.

I fall då alla delarna av varan inte har samma sammansättning bestäms de olika delarnas procentandel för att kontrollera överensstämmelse med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/74/EG av den 16 december 1996 om benämningar på textilier.

⁽¹⁾ Om förpackningarna kan monteras i en lämplig ram kan flera avhasplas samtidigt.

Tag ut ett analysprov som är representativt för den del av den färdigtillverkade eller bearbetade varan vars sammansättning måste framgå av märkningen. Om varan har flera märkningar tas de analysprov ut som är representativa för varje del med en viss märkning.

Om den vara vars sammansättning skall bestämmas inte är enhetlig kan det bli nödvändigt att ta analysprov från varje del av varan och att bestämma de relativa proportionerna för de olika delarna i relation till hela varan.

Procentandelarna beräknas sedan varvid hänsyn tas till de relativa proportionerna av de provade delarna.

Förbehandla analysproven.

Tag sedan ut provexemplar som är representativa för de förbehandlade analysproven.

BILAGA II

METODER FÖR KVANTITATIV ANALYS AV VISSA BINÄRA TEXTILFIBERBLANDNINGAR

1. ALLMÄNT

Inledning

Metoderna för kvantitativ analys av fiberblandningar baseras på två grundprocesser: manuell och kemisk separation av fibrer.

När så är möjligt bör den manuella separationsmetoden användas, eftersom den i allmänhet ger exaktare resultat än den kemiska metoden. Den manuella metoden kan användas för alla textilier där de ingående fibrerna inte bildar en intim blandning, t.ex. för garner med flera ingående komponenter som vardera består av endast en fibertyp, eller för tyger där fibern i varpen och väften inte är densamma, eller för trikåväv som kan repas upp och som tillverkats av olika typer av garn.

Metoderna för kemisk kvantitativ analys av textilfiberblandningar är i allmänhet baserade på selektiv upplösning av de enskilda komponenterna. När en komponent lösts ut, vägs återstoden och mängden upplöst material beräknas sedan på förlusten av massa. Allmänna anvisningar för analysmetoderna, oavsett fibersammansättning, ges i bilagans första del. Denna del bör därför användas tillsammans med den för varje särskild fiberblandning detaljerade beskrivningen av metoderna i bilagan. När analysmetoder som inte är baserade på selektiv upplösning används, ges en fullständig beskrivning i aktuellt avsnitt.

Fiberblandningar som används under tillverkningsprocessen och, i mindre utsträckning färdiga textilvaror, kan innehålla fiberfrämmande ämnen, t.ex. fetter, vaxer eller appreturer eller vattenlösliga ämnen, som antingen är naturligt förekommande eller har tillsatts för att underlätta tillverkningen. Fiberfrämmande ämnen måste avlägsnas före analysen. Av denna anledning finns också en metod medtagen för avlägsnandet av oljor, fetter, vaxer och vattenlösliga ämnen.

Textilier kan dessutom innehålla hartser eller andra ämnen för att ge den vissa speciella egenskaper. Sådana ämnen, inklusive i vissa fall färgämnen, kan hindra reagensens inverkan på den komponent som skall lösas ut och/eller kan helt eller delvis försvinna med reagenserna. Dessa tillsatta ämnen kan också förorsaka fel och bör därför avlägsnas innan provet analyseras. Om det är omöjligt att avlägsna dessa ämnen är metoderna för kvantitativ kemisk analys enligt denna bilaga inte längre tillämpliga.

Färgämnen i färgade tyger anses vara i tyget ingående beståndsdelar och avlägsnas inte.

Analyserna utförs på basis av torr massa och ett sätt att bestämma torrvikten beskrivs.

Resultatet erhålls genom att på torrmassan tillämpa de godtagna toleranser som anges i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 96/74/EG av den 16 december 1996 om benämningar på textilier.

Innan en analys påbörjas måste alla i blandningen ingående fiberslag identifieras. Med vissa metoder kan den olösliga komponenten i en blandning delvis ha upplösts i reagensen som använts för att lösa upp den lösliga komponenten. När så är möjligt har sådana reagenser valts som har liten eller ingen effekt på olösliga fibrer. Om det är känt att massaförlust inträffar under analysen bör resultatet korrigeras. Korrektionsfaktorer för detta ändamål finns angivna. Dessa faktorer har bestämts genom försök vid flera laboratorier med den för metoden kända reagensen. Dessa korrektionsfaktorer är endast tillämpliga på opåverkade fibrer, varför andra korrektionsfaktorer kan behövas om fibermaterialet har påverkats före eller under behandlingen. De angivna metoderna gäller för enstaka bestämningar. Minst två bestämningar bör göras på separata provexemplar, både vid manuell och kemisk separation. Som bekräftelse, såvida det inte är tekniskt omöjligt, rekommenderas användning av alternativa metoder, varigenom den komponent som skulle bli återstoden enligt standardmetoden löses ut först.

I. ALLMÄNT OM METODERNA FÖR KVANTITATIV KEMISK ANALYS AV TEXTILFIBERBLANDNINGAR

Anvisningar som är gemensamma för metoderna för kvantitativ kemisk analys av fiberblandningar.

I.1 Tillämpningsområde

Tillämpningsområdet för varje metod anger på vilka fibrer metoden är tillämpbar.

I.2 Princip

Efter identifiering av komponenterna i en blandning avlägsnas det fiberfrämmande materialet med hjälp av lämplig förbehandling och därefter en av komponenterna, vanligen genom selektiv upplösning ⁽¹⁾. Sedan vägs den olösta återstoden och andelen löslig komponent beräknas på viktförlusten. Utom när detta möter tekniska svårigheter är det att föredra att först avlägsna det fiberslag som överväger. Det fiberslag som ingår i mindre del bildar återstod.

I.3 Material och utrustning**I.3.1 Utrustning**

I.3.1.1 Filterdegler och vägglas som är stora nog att hålla sådana deglar eller annan utrustning som ger motsvarande resultat.

I.3.1.2 Filterkolv.

I.3.1.3 Exsickator med fuktindikerande blägel.

I.3.1.4 Ventilerad ugn för torkning av provkroppar vid 105 °C ± 3 °C.

I.3.1.5 Analysvåg med största fel ± 0,0002 g.

I.3.1.6 Soxhlet extraktionsutrustning eller annan utrustning som ger motsvarande resultat.

I.3.2 Reagenser

I.3.2.1 Petroleumeter, redestillerad, kokintervall 40 °C till 60 °C.

I.3.2.2 Övriga reagenser anges i avsnittet för aktuell metod. Samtliga reagenser skall vara kemiskt rena.

I.3.2.3 Destillerat eller dejoniserat vatten.

I.4 Konditionerings- och provingsatmosfär

Eftersom det är torrvikter som bestäms är det onödigt att konditionera provmaterialet eller att utföra analyser i konditionerad atmosfär.

I.5 Analysprov

Ta ut ett analysprov som är representativt för laboratorieprovet och tillräckligt stort för att räkna till erforderligt antal provexemplar, vardera om minst 1 g.

I.6 Förbehandling av analysprovet ⁽²⁾

När det ingår ett ämne som inte skall medtas vid procentberäkningar (se artikel 12.3. i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/74/EG av den 16 december 1996 om benämningar på textilier) bör detta avlägsnas före behandlingen med lämplig metod som inte påverkar några av de övriga fibrerna.

I detta syfte avlägsnas fiberfrämmande ämnen som kan extraheras med petroleumeter och vatten genom att behandla det lufttorra provet 1 timme i en Soxhlet extraktionsutrustning med petroleumeter med en minsta hastighet av 6 cykler per timme. Låt petroleumetern avdunsta från

⁽¹⁾ Metod nr 12 är ett undantag. Den grundar sig på bestämning av förekomsten av ett ingående ämne i en av de två komponenterna.

⁽²⁾ Se bilaga I punkt 1.

provmaterial som sedan extraheras genom direktbehandling som innebär att provkroppen blötläggas i vatten i rumstemperatur i 1 timme och sedan blötläggas i vatten i $65^{\circ}\text{C} \pm 5^{\circ}\text{C}$ i ytterligare 1 timme under omrörning då och då. Badförhållandet vätska:provexemplaret skall vara 100:1. Avlägsna överflödigt vatten från provexemplaret genom urkrämning, av sugning eller centrifugering och låt den lufttorka.

Om fiberfrämmande ämnen inte kan extraheras med petroleumeter och vatten bör de avlägsnas genom att ersätta den ovan beskrivna vattenmetoden med annan lämplig metod som inte väsentligt förändrar någon av fiberkomponenterna. Vad gäller vissa oblekta vegetabiliska fibrer (t.ex. jute, kokos) bör det noteras att normal förbehandling med petroleumeter och vatten inte avlägsnar alla naturligt förekommande fiberfrämmande ämnen. Trots detta görs ingen ytterligare förbehandling, såvida provet inte innehåller apparatur som är olöslig i både petroleumeter och vatten.

Analysrapporterna bör innehålla fullständiga upplysningar om de förbehandlingsmetoder som använts.

1.7 Provningsförfarande

1.7.1 Allmänna anvisningar

1.7.1.1 Torkning

Torka i minst 4 timmar, dock högst 16 timmar, vid $105^{\circ}\text{C} \pm 3^{\circ}\text{C}$ i en ventilerad ugn med ugnsluckan stängd hela tiden. Om torkperioden är kortare än 14 timmar måste provexemplaret vägas för att kontrollera att massan har blivit konstant. Massan kan anses konstant om variationen är under 0,05 % efter ytterligare 60 minuters torkning.

Undvik att med bara händer hantera deglar och vägglas, provexemplar eller återstoder vid torkning, kylning och vägning.

Torka provexemplaren i ett vägglas med locket liggande bredvid i ugnen. Vid torktidens slut tillsluts vägglasets innan det tas ut ur ugnen och placeras snabbt i exsickatorn.

Torka filterdegeln i ett vägglas med locket liggande bredvid i ugnen. Vid torktidens slut tillsluts vägglasets innan det tas ut ur ugnen och placeras snabbt i exsickatorn.

När annan utrustning än filterdeglar används bör torkningen i ugnen ske på sådant sätt att fibrernas torrmasa kan bestämmas utan viktförlust.

1.7.1.2 Kylning

Kyl tills fullständig avkylning av vägglasen har uppnåtts, dock minst 2 timmar och med exsickatorn placerad bredvid vägen.

1.7.1.3 Vägning

Efter kylning vägs vägglasets inom 2 minuter från det att det avlägsnats ur exsickatorn. Väg med en noggrannhet av 0,0002 g.

1.7.2 Tillvägagångssätt

Ta från det förbehandlade analysprovet ut ett provexemplar om ungefär 1 g. Skär garn eller tyg i ca 10 mm längder och skilj dem åt så mycket det går. Torka provexemplaret i ett vägglas, låt det svalna i exsickator samt väg det. Flytta över provexemplaret i aktuellt kärl enligt tillämpligt avsnitt av relevant gemenskapsmetod och väg därefter åter vägglasets omgående. Provexemplarets torrsvikt erhålls som mellanskillnad. Slutför analysen enligt tillämpligt avsnitt av relevant metod. Undersök återstoden i mikroskop, eller på annat lämpligt sätt, för att kontrollera att det fiberslag som skulle avlägsnas verkligen har lösts ut.

1.8 Beräkning och redovisning av resultat

Den olösta komponentens massa uttrycks i procent av den totala blandningens massa. Procent löslig komponent erhålls som mellanskillnaden. Resultatet beräknas på ren, torr massa som justerats med hänsyn till a) relevanta återvinningsfaktorer och b) nödvändiga korrektionsfaktorer för att den massaförlust som uppstår under förbehandlingen och analysen skall beaktas. Beräkningarna bör utföras med användande av formeln i punkt 1.8.2.

- I.8.1 Beräkning av den procentuella andelen olöslig komponent på basis av ren torr massa utan att beakta förlust av fibermassa under förbehandlingen.

$$P_1 \% = \frac{100 \text{ rd}}{m}$$

där

P_1 är den procentuella andelen ren, torr olöslig komponent,

m är provexemplarets torrsvikt efter förbehandling,

r är återstodens torrsvikt,

d är korrektionsfaktorn för viktförlust hos den olösliga komponenten i reagensen under analysen.

Lämpliga värden på d ges i aktuella avsnitt under varje metod.

Dessa värden för d är naturligtvis de normalvärden som gäller för kemiskt opåverkade fibrer.

- I.8.2 Beräkning av den procentuella andelen olöslig komponent baserad på ren, torr massa justerad med hänsyn till godtagna toleranser och i tillämpliga fall korrektionsfaktorer för massaförlust under förbehandlingen.

$$P_{1A} \% = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \right)}$$

där

P_{1A} är den procentuella andelen olöslig komponent justerad med hänsyn till godtagna toleranser och massaförlust under förbehandlingen,

P_1 är den procentuella andelen ren, torr, olöslig komponent som beräknats enligt formeln i punkt I.8.1,

a_1 är den godtagna toleransen för den olösliga komponenten (se bilaga II till direktivet om benämningar på textilier),

a_2 är den godtagna toleransen för den utlösta komponenten (se bilaga II till direktivet om benämningar på textilier),

b_1 är den procentuella förlusten av den olösliga komponenten som erhålls genom förbehandling,

b_2 är den procentuella förlusten av den utlösta komponenten som erhålls genom förbehandling.

Den procentuella andelen av den andra komponenten ($P_{2A} \%$) är lika med $100 - P_{1A} \%$.

Där en speciell förbehandling har använts, skall värdena för b_1 och b_2 om möjligt bestämmas genom att var och en av de enskilda fiberslagen förbehandlas enligt tillämpad analysmetod. Rena fibrer är fibrer som är fria från fiberfrämmande ämnen, förutom ämnen som de normalt innehåller (antingen naturligt förekommande eller genom tillverkningsprocessen), i det tillstånd (oblekta, blekta) de befinner sig i hos det material som skall analyseras.

Om det inte finns några rena separata fiberbeståndsdelar, som använts vid tillverkningen av det material som skall analyseras, skall man använda sig av de genomsnittsvärden för b_1 och b_2 som erhållits vid de provningar som utförts på sådana rena fibrer som liknar dem som finns i den blandning som skall undersökas.

Om den normala förbehandlingen genomförs genom extraktion med petroleumeter och vatten kan man i allmänhet bortse från korrektionsfaktorn b_1 och b_2 utom i fråga om oblekt bomull, oblekt lin och oblekt hampa, där förlusten på grund av förbehandlingen är konventionellt fastslagen till 4% och i fråga om polypropylen till 1%.

Vad beträffar andra fibrer har man konventionellt fastslagit att man kan bortse från förluster på grund av förbehandlingen vid beräkningen.

II. METOD FÖR KVANTITATIV ANALYS GENOM MANUELL SEPARATION**II.1 Tillämpningsområde**

Denna metod är tillämplig på alla typer av textilfibrer förutsatt att de inte bildar en intim blandning och att det är möjligt att skilja dem åt för hand.

II.2 Princip

Efter identifiering av komponenterna i textilvaran avlägsnas det fiberfrämmande materialet genom lämplig förbehandling och sedan separeras fibrerna för hand, torkas och vägs varpå varje fibers andel i blandningen beräknas.

II.3 Utrustning

II.3.1 Vägglas eller annan utrustning som ger motsvarande resultat.

II.3.2 Exsickator med fuktindikerande blågel.

II.3.3 Ventilerad ugn för torkning av provexemplar i $105\text{ °C} \pm 3\text{ °C}$.

II.3.4 Analysvåg med största fel 0,0002 g.

II.3.5 Soxhlet extraktionsutrustning eller annan utrustning som ger motsvarande resultat.

II.3.6 Nål.

II.3.7 Torsionsprovare eller liknande utrustning.

II.4 Reagenser

II.4.1 Petroleumeter, redestillerad, kokintervall 40 °C till 60 °C .

II.4.2 Destillerat eller dejoniserat vatten.

II.5 Konditionerings- och provningsatmosfär

Se punkt I.4.

II.6 Analysprov

Se punkt I.5.

II.7 Förbehandling av analysprov

Se punkt I.6.

II.8 Tillvägagångssätt**II.8.1 *Analys av garn***

Ta ut ett provexemplar som väger minst 1 g från ett förbehandlat analysprov. Om garnet är mycket fint kan analysen göras på en längd som är minst 30 m lång oavsett massa.

Klipp garnet i lämpligt stora bitar och skilj fibertyperna åt med en nål och om så krävs med en torsionsprovare. De fibertyper som erhålls på detta sätt placeras i förvägda vägglas och torkas vid $105\text{ °C} \pm 3\text{ °C}$ tills man får en konstant massa enligt beskrivningen i punkt I.7.1 och I.7.2.

II.8.2 *Analys av tyg*

Ta ut ett provexemplar som väger minst 1 g från ett förbehandlat analysprov. Inga stadkanter får ingå och kanterna skall vara noggrant putsade för att undvika fransning. Fibrerna skall löpa parallellt med väft- eller varptrådarna eller, i trikåväv parallellt med längs- eller tvärgående maskrader. Skilj de olika fibertyperna åt, samla ihop dem i förvägda vägglas och förfar i enlighet med punkt II.8.1.

II.9 Beräkning och redovisning av resultat

Varje fiberkomponents massa uttrycks i procent av blandningens totala massa. Resultatet beräknas på ren, torr massa som justerats med hänsyn till a) godtagna toleranser och b) erforderliga korrektionsfaktorer för den massaförlust som uppstår under förbehandlingen.

II.9.1 Beräkning av den procentuella andelen olöslig komponent på basis av ren torr massa utan att beakta förlust av fibermassa under förbehandlingen.

$$P_1 \% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}}$$

där

P_1 är den procentuella andelen ren, torr, olöslig komponent,

m_1 är den första komponentens torrsvikt,

m_2 är den andra komponentens torrsvikt.

II.9.2 För beräkning av den procentuella andelen av varje komponent som justerats med hänsyn till godtagna toleranser och i tillämpliga fall korrektionsfaktorer för massaförlust under förbehandlingen, se punkt I.8.2.**III.1 Metodernas precision**

Precisionen som anges i de olika metoderna avser reproducerbarheten.

Reproducerbarheten syftar på tillförlitligheten, dvs. den inbördes överensstämmelsen mellan experimentellt framtagna värden, erhållna vid olika laboratorier eller vid olika tillfällen, vid användning av samma analysmetod på provexemplar från en identiskt överensstämmande blandning.

Reproducerbarheten anges av konfidensintervallet för resultaten vid 95 % konfidensnivå.

Detta innebär, förutsatt att metoden tillämpats på en identiskt överensstämmande blandning, att skillnaden mellan två resultat i en serie analyser, gjorda vid olika laboratorier, kommer att överskridas endast i 5 fall av 100.

III.2 Provningsrapport**III.2.1 Ange att analysen har utförts i enlighet med denna metod.****III.2.2 Redovisa alla detaljer som rör någon speciell förbehandlingen (se punkt I.6).****III.2.3 Redovisa de enskilda resultaten och det aritmetiska medelvärdet, samtliga med noggrannheten 0,1.**

2. SPECIALMETODER — SAMMANFATTANDE TABELL

Metod	Tillämpning		Reagens
nr 1	Acetat	Vissa andra fibrer	Aceton
nr 2	Vissa proteinfibrer	Vissa andra fibrer	Hypoklorit
nr 3	Viskos, kupro eller vissa typer av modal	Bomull	Myrsyra och zinkklorid
nr 4	Polyamid eller nylon	Vissa andra fibrer	Myrsyra 80 % m/m
nr 5	Acetat	Triacetat	Bensylalkohol
nr 6	Triacetat	Vissa andra fibrer	Diklormetan
nr 7	Vissa cellulosafibrer	Polyester	Svavelsyra, 75 % m/m
nr 8	Polyakryl, viss modakryl eller vissa polykloridfibrer	Vissa andra fibrer	Dimetylformamid
nr 9	Vissa polykloridfibrer	Vissa andra fibrer	Karbondisulfidacetone, 55,5/44,5 v/v
nr 10	Acetat	Vissa polykloridfibrer	Isättika
nr 11	Silke	Ull eller hår	Svavelsyra 75 % m/m
nr 12	Jute	Vissa djurfibrer	Kväveinnehållsmetoden
nr 13	Polypropylenfibrer	Vissa andra fibrer	Xylen
nr 14	Klorfibrer (baserade på homopolymerer av vinylklorid)	Vissa andra fibrer	Svavelsyra, koncentrerad
nr 15	Klorfibrer, vissa modakryltyper, vissa elastantyper, acetat, triacetat	Vissa andra fibrer	Cyklohexanon

METOD nr 1

ACETAT OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Acetonmetoden)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) acetat (19)

med

2) ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), bomull (5), lin (7), äkta hampa (8), jute (9), manillahampa (10), alfa (11), kokos (12), ginst (13), rami (14), sisal (15), kupro (21), modal (22), regenererat protein (23), viskos (25), polyakryl (26), polyamid eller nylon (30) och polyester (31).

Metoden får under inga förhållanden användas för acetatfibrer som har avacetylerats på ytan.

2. PRINCIP

Acetatfibrerna löses ut med aceton från en känd, torr massa av blandningen. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen torr acetat erhålls som mellanskillnaden.

3. UTRUSTNING OCH REAGENS (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.

3.2 Reagens

Aceton.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml aceton per gram provmaterial till provexemplaret i Erlenmeyerkolven. Kolven skall ha minsta kapacitet 200 ml. Skaka kolven och låt den stå 30 minuter i rumstemperatur. Rör om då och då. Håll därefter vätskan genom den vägda filterdegeln.

Upprepa behandlingen ytterligare två gånger (totalt tre gånger) men nu endast under 15 minuter, så att den totala behandlingstiden med aceton blir en timme. Håll över återstoden i filterdegeln. Skölj ur återstoden av provmaterialet i filterdegeln med aceton och avvattna genom avsugning. Fyll filterdegeln med aceton och låt den avvattnas under självtryck.

Avvattna slutligen genom avsugning, torka, avkyl och väg.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilbehandling skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 2

VISSA PROTEINFIBRER OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metod med användande av hypoklorit)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

- 1) vissa proteinfibrer, nämligen ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), protein (23) med
- 2) bomull (5), kupro (21), modal (22), viskos (25), akryl (26), klorfibrer (27), polyamid eller nylon (30), polyester (31), polypropylen (33), elastan (39) och glasfiber (40).

Om olika proteinfibrer förekommer ger metoden den totala mängden men inte de enskilda kvantiteterna.

2. PRINCIP

Proteinfibrerna i en känd torr massa av blandningen löses ut med en hypokloritlösning. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen torr proteinfiber erhålls som mellanskillnaden.

För beredning av hypokloritlösningen kan antingen litiumhypoklorit eller natriumhypoklorit användas.

Litiumhypoklorit rekommenderas när endast ett mindre antal analyser skall utföras eller för analyser som utförs med ganska långa intervaller. Anledningen till detta är att den procentuella andelen hypoklorit i litiumhypoklorit i fast form — till skillnad mot natriumhypoklorit — är praktiskt taget konstant. Om den procentuella andelen hypoklorit är känd behöver hypoklorithalten inte kontrolleras jodometriskt för varje analys, eftersom en konstant vägd del av litiumhypoklorit kan utnyttjas.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 250 ml.
- ii) Termostatreglerad behållare, inställbar till $20 (\pm 2) ^\circ\text{C}$.

3.2 Reagenser

i) Hypokloritreagens

a) Litiumhypokloritlösning

Denna består av en nytillredd lösning som innehåller $35 (\pm 2)$ g/l aktivt klor (ca 1 M) till vilken tillsätts $5 (\pm 0,5)$ g/l i förväg upplöst natriumhydroxid. Upplös 100 g litiumhypoklorit som innehåller 35 % aktivt klor (eller 115 g som innehåller 30 % aktivt klor) i ca 700 ml destillerat vatten, tillsätt 5 g natriumhydroxid upplöst i ca 200 ml destillerat vatten till 1 liter med destillerat vatten. Den nytillredda lösningen behöver inte kontrolleras jodometriskt.

b) Natriumhypokloritlösning

Denna består av en nytillredd lösning som innehåller $35 (\pm 2)$ g/l aktivt klor (ca 1 M) till vilken tillsätts $5 (\pm 0,5)$ g/l i förväg upplöst natriumhydroxid.

Kontrollera lösningens innehåll av aktivt klor jodometriskt före varje analys.

ii) Ättiksyra, utspädd lösning.

5 ml isättika späds med vatten till 1 liter.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer: Blanda ca 1 g av provet med ca 100 ml hypokloritlösning (litum- eller natriumhypoklorit) i 250 ml-kolven och skaka kraftigt så att provmaterialet blöts ordentligt. Håll sedan flaskan varm vid en temperatur av $20 ^\circ\text{C}$ i en termostatreglerad behållare i 40 minuter och skaka kraftigt hela tiden eller åtminstone med jämna mellanrum. Eftersom utlösningen av ull försiggår exotermiskt måste reaktionsvärmen med denna metod fördelas och avlägsnas. Annars kan betydliga fel uppstå p.g.a. den begynnande utlösningen av de olösliga fibrerna.

Filtrera innehållet i kolven 40 minuter genom en vägd filterdegel och för över allt återstående fibermaterial till filterdegeln genom att skölja kolven med en liten mängd hypokloritreagens. Avvattna degeln genom avsugning och skölj återstoden med i tur och ordning vatten, utspädd ättiksyra och till sist vatten. Avvattna genom avsugning efter varje sköljning. Låt varje sköljvätska självrinna före avsugning.

Avvattna slutligen genom avsugning, torka, låt degeln svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00 utom för bomull, viskos och modal där d är 1,01 och för oblekt bomull där d är 1,03.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textiltblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 3

VISKOS, KUPRO ELLER VISSA SLAG AV MODAL OCH BOMULL

(Metod med användande av myrsyra och zinkklorid)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) viskos (25) eller kupro (21), inklusive vissa typer av modalfiber (22),

med

2) bomull (5).

Om modal ingår bör en förberedande provning göras för att kontrollera om detta fiberslag löses av reagensen.

Metoden är inte tillämplig på blandningar där bomullen har utsatts för omfattande kemisk nedbrytning, inte heller då komponenten av viskos eller kupro på grund av förekomst av vissa färgämnen eller appreturer vilka inte helt kan avlägsnas, bara delvis upplöses.

2. PRINCIP

Viskos-, kupro- eller modalfibrerna skall lösas ut från en känd torr massa av blandningen med en reagens sammansatt av myrsyra och zinkklorid. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess korregerade massa anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen viskos, kupro eller modal erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolvar med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Utrustning för att hålla kolvarna vid en temperatur av $40\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$.

3.2 Reagenser

- i) Lösning innehållande 20 g smält vattenfri zinkklorid och 68 g vattenfri myrsyra som späds med vatten tills massan blir 100 g (dvs. 20 viktdelar smält vattenfri zinkklorid till 80 viktdelar 85 % m/m myrsyra).

Anmärkning:

I detta sammanhang hänvisas till punkt I.3.2.2, som föreskriver att samtliga reagenser måste vara kemiskt rena. Dessutom är det av största vikt att använda endast smält vattenfri zinkklorid.

- ii) Ammoniakhydroxidlösning: Späd 20 ml koncentrerad ammoniak (specifik vikt 0,880 g/ml) till 1 liter med vatten.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer: Placera provexemplaret omedelbart i kolven som förvärmats till $40\text{ }^{\circ}\text{C}$. Tillsätt 100 ml myrsyra/zinkklorid-reagens, som förvärmats till $40\text{ }^{\circ}\text{C}$, per gram provmaterial. Sätt i proppen och skaka kolven kraftigt. Håll kolven med innehåll vid konstant $40\text{ }^{\circ}\text{C}$ i två och en halv timme och skaka kolven en gång i timmen. Filtrera innehållet i kolven genom den vägda filterdegeln. För att allt fibermaterial skall överföras till filterdegeln sköljs kolven ur med reagenslösningen. Skölj med ytterligare 20 ml reagenslösning.

Skölj återstoden i degeln grundligt med 40-gradigt vatten. Skölj det återstående fibermaterialet med ca 100 ml kall ammoniaklösning (punkt 3.2ii) och se till att fibermaterialet är fullständigt nedsänkt i lösningen i 10 minuter ⁽¹⁾. Skölj därefter grundligt med kallt vatten.

Låt varje sköljning självrinna innan avsugning sker. Avvattna slutligen den återstående vätskan genom avsugning, torka, låt degeln svalna och väg den med innehåll.

⁽¹⁾ För att säkerställa att det återstående fibermaterialet är fullständigt nedsänkt i ammoniaklösningen i 10 minuter kan filterdegeln förses med en kran med hjälp av vilken tillförseln av ammoniaklösning kan regleras.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d för bomull är 1,02.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidsintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 2 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 4

POLYAMID ELLER NYLON OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metod med användande av 80 % myrsyra)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) polyamid eller nylon (30)

med

2) ull (1), djurhår (2 en 3), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskos (25), polyakryl (26), polykloridfiber (27), polyester (31), polypropylen (33) och glasfiber (40).

Som nämnts ovan är metoden också tillämplig på blandningar med ull, men om ullen innehåller överstiger 25 % skall metod nr 2 användas (urlösning av ull i en alkalisk natriumhypokloritlösning).

2. PRINCIP

Polyamiden löses genom blandningen med myrsyra ut från en känd torr massa. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen polyamid eller nylon erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.

3.2 Reagenser

i) Myrsyra, 80 % m/m (relativ densitet vid 20 °C: 1,186). Späd 880 ml 90 % m/m myrsyra (relativ densitet vid 20 °C: 1,204) till 1 liter med vatten. Alternativt kan 780 ml 98–100 % myrsyra (relativ densitet vid 20 °C: 1,220) spädas till 1 liter med vatten.

Lösningens koncentration är inte kritisk inom intervallet 77–83 % m/m myrsyra.

ii) Ammoniak, utspädd lösning: Späd 80 ml koncentrerad ammoniak (relativ densitet vid 20 °C: 0,880) till 1 liter med vatten.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer: Tillsätt 100 ml myrsyra per gram provmaterial till provexemplaret i kolven som skall ha minsta kapacitet 200 ml. Sätt i proppen, skaka kolven så att allt provmaterial blir genomblött. Låt kolven stå 15 minuter i rumstemperatur. Skaka då och då. Filtera innehållet i kolven genom den vägda filterdegeln. För att allt fibermaterial skall överföras till filterdegeln sköljs kolven ur med litet mer myrsyra. Avvattna genom avsugning och skölj återstoden med i tur och ordning myrsyra, hett vatten, utspädd ammoniak och slutligen kallt vatten. Avvattna filterdegeln genom avsugning efter varje sköljning. Låt varje sköljning själv rinna innan avsugning sker. Avvattna slutligen genom avsugning, torka, låt degeln svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 5

ACETAT OCH TRIACETAT

(Metod med användande av bensylalkohol)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) acetat (19)

med

2) triacetat (24).

2. PRINCIP

Acetatfibrerna löses ut från en känd torr massa av blandningen med bensylalkohol vid $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$.

Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen acetat erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Mekanisk skakapparat.
- iii) Termostat eller annan utrustning lämplig för att hålla kolven vid en temperatur av $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$.

3.2 Reagenser

- i) Bensylalkohol.
- ii) Etanol.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml bensylalkohol per gram provmaterial till provexemplaret i kolven.

Sätt i proppen och sätt fast kolven i skakapparaten så att den sänks ner i vattenbadet, som skall hålla $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$. Skaka flaskan i 20 minuter vid denna temperatur.

(I stället för att använda en mekanisk skakapparat kan kolven skakas kraftigt manuellt.)

Håll innehållet genom den vägda filterdegeln. Tillsätt ytterligare en dos bensylalkohol till kolven och skaka som förut vid $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$ i 20 minuter.

Håll innehållet genom filterdegeln och upprepa proceduren en tredje gång.

För slutligen över innehållet i filterdegeln. För att allt fibermaterial skall överföras till filterdegeln sköljs kolven med en extra omgång bensylalkohol vid $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$. Avvattna filtret genom avsugning.

För över det återstående fibermaterialet till en kolv och skölj med etanol och skaka manuellt. Håll innehållet genom filterdegeln.

Upprepa denna sköljning två eller tre gånger. Överför sedan fibermaterialet till filterdegeln och avvattna grundligt. Torka, låt degeln svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 6

TRIACETAT OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metod med användande av diklormetan)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) triacetat (24)

med

2) ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), bumoll (5), kupro (21), modal (22), viskos (25), akryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (31) och glasfiber (40).

Anmärkning:

Triacetat som delvis hydrolyserats genom efterbehandling kan inte utlösas helt i reagensen. I dessa fall är metoden inte tillämplig.

2. PRINCIP

Triacetatfibrerna löses ut från en känd torr massa av blandningen med diklormetan. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen triacetat erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.

3.2 Reagens

Diklormetan.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml diklormetan per gram provmaterial till provexemplaret i kolven, som skall ha minsta kapacitet 200 ml. Sätt i proppen och skaka kolven var tionde minut så att provmaterialet genomväts. Låt kolven stå i 30 minuter och skaka med jämna mellanrum. Håll av vätskan genom den vägda filterdegeln. Tillsätt 60 ml diklormetan till fibermaterialet i kolven, skaka manuellt och filtera över allt genom filterdegeln. För att allt fibermaterial skall kunna överföras till filterdegeln sköljs kolven med ytterligare diklormetan. Avvattna degeln genom avsugning för att avlägsna överflödig vätska. Fyll åter filterdegeln med diklormetan och låt självrinna. Låt slutligen återstoden genomgå behandling med kokande vatten. Avvattna slutligen genom avsugning. Behandla sedan återstoden med kokande vatten för att avlägsna allt lösningsmedel. Avvattna genom avsugning. Torka, låt degeln svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet för d är 1,00 utom för polyester, där värdet för d är 1,01.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 7

VISSA CELLULOSAFIBRER OCH POLYESTER

(Metod med användande av 75 % m/m svavelsyra)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) bomull (5), lin (7), äkta hampa (8), rami (14), kupro (21), modal (22), viskos (25)

med

2) polyester (31).

2. PRINCIP

Cellulosafibrerna löses ut från en känd torr massa av blandningen med 75 % m/m svavelsyra. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen cellulosafiber erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 500 ml.
- ii) Termostat eller annan utrustning för att hålla kolven vid en temperatur av $50^{\circ}\text{C} \pm 5^{\circ}\text{C}$.

3.2 Reagenser

- i) Svavelsyra, 75 % $\pm$ 2 % m/m.
Tillsätt försiktigt under kylning 700 ml svavelsyra (relativ densitet vid 20°C : 1,84) till 350 ml destillerat vatten. När lösningen svalnat till rumstemperatur späds den till 1 liter med vatten.
- ii) Ammoniak, utspädd lösning.
Späd 80 ml ammoniak (relativ densitet vid 20°C : 0,88) till 1 liter med vatten.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 200 ml 75 % svavelsyra per gram provmaterial till provexemplaret i kolven, som skall ha minsta kapacitet 500 ml. Sätt i glasproppen och skaka kolven försiktigt så att provmaterialet genomväts ordentligt. Låt kolven stå en timme i $50^{\circ}\text{C} \pm 5^{\circ}\text{C}$ och skaka den regelbundet ungefär var tionde minut. Filtrera återstoden genom den vägda filterdegeln med hjälp av avsugning. För att allt fibermaterial skall kunna överföras till filterdegeln sköljs kolven ur med 75 % svavelsyra. Avvattna filtret genom avsugning och skölj återstoden en gång genom att fylla filterdegeln med en ny portion svavelsyra. Låt självrinna innan avsugning sker.

Skölj återstoden med i tur och ordning flera omgångar kallt vatten, två gånger utspädd ammoniak och sedan grundligt med kallt vatten. Avvattna genom avsugning efter varje omgång. Avvattna slutligen genom avsugning. Låt varje sköljning självrinna innan avsugning sker. Torka, låt degeln svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 8

POLYAKRYL, VISSA MODAKRYLTYPEN ELLER VISSA POLYKLORIDTYPER OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metod med användande av dimetylformamid)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

- 1) polyakryl (26), vissa modakryltyper (29) eller vissa polykloridtyper (27) ⁽¹⁾

med

- 2) ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskos (25), polyamid eller nylon (30) och polyester (31).

Metoden är tillämplig även på akryl och vissa modakrylfibrer som färgats med metallkomplexfärgämnen, men inte på de fibrer som färgats med efterkrombara färgämnen.

2. PRINCIP

Polyakryl-, modakryl- eller polykloridfibrerna löses ut från en känd torr massa av blandningen med dimetylformamid som värmts upp till kokpunkten i vattenbad. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen torr polyakryl, modakryl eller polyklorid erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Vattenbad vid kokpunkten.

3.2 Reagens

Dimetylformamid (kokintervall $153^{\circ}\text{C} \pm 1^{\circ}\text{C}$) som inte innehåller mer än 0,1 % vatten.

Denna reagens är giftig och bör hanteras i dragskåp.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 80 ml dimetylformamid per gram provmaterial, som förvärmats i kokande vattenbad, till provexemplaret i kolven, som skall ha minsta kapacitet 200 ml. Sätt i proppen, skaka kolven så att provmaterialet genomväts och värm i kokande vattenbad 1 timme. Skaka försiktigt för hand fem gånger under behandlingstiden.

Häll av vätskan genom den vägda filterdegeln, men låt fibermaterialet vara kvar i kolven. Tillsätt ytterligare 60 ml dimetylformamid till kolven och värm kolven ytterligare 30 minuter med försiktig skakning för hand två gånger under behandlingstiden.

Filtrera över innehållet genom den tidigare använda filterdegeln med avsugning.

För över allt återstående fibermaterial till filterdegeln genom att skölja bägaren med dimetylformamid. Avvattna degeln genom avsugning. Skölj återstoden med ca 1 liter varmt vatten ($70\text{--}80^{\circ}\text{C}$) och fyll degeln varje gång. Efter varje tillsats av vatten gör man en snabb avsugning men inte förrän vattnet självrunnit. Om sköljvätskan rinner genom degeln för långsamt kan den avsugas något.

Avvattna slutligen filterdegeln, låt den svalna och väg den med innehåll.

⁽¹⁾ Möjligheten att lösa ut sådana modakryl- eller polykloridfibertyper i reagensen bör kontrolleras innan analysen påbörjas.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultatet enligt de allmänna anvisningarna. Värdet för d är 1,00 utom i följande fall:

Ull:	1,01
Bomull:	1,01
Kupro:	1,01
Modal:	1,01
Polyester:	1,01.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 9

VISSA POLYKLORIDFIBERTYPER OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metoder med användande av 55,5/44,5 blandning av koldisulfid och aceton)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) vissa polykloridfibertyper (27), nämligen vissa polyvinyla klorfibrer, vare sig de är efterklorerade eller inte ⁽¹⁾,

med

2) ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskos (25), polyakryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (31) och glasfiber (40).

Om innehållet av ull eller silke i blandningen överstiger 25 % skall metod nr 2 användas. Om innehållet av polyamid eller nylon i blandningen överstiger 25 %, skall metod nr 4 användas.

2. PRINCIP

Polykloridfibrerna löses ut från en känd torr massa av blandningen med en azeotropisk blandning av koldisulfid och aceton. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen polykloridfibrer erhålls som mellanskillnaden.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Mekanisk skakapparat.

3.2 Reagenser

- i) Azeotropisk blandning av koldisulfid och aceton (55,5 volymprocent koldisulfid till 44,5 volymprocent aceton). Denna reagens är giftig och bör hanteras i dragskåp.
- ii) Etanol (92 volymprocent) eller metanol.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml av den azeotropiska blandningen per gram provmaterial till provexemplaret i kolven, som skall ha minsta kapacitet 200 ml. Tillslut kolven noggrant och låt den skaka i skakapparaten eller skaka den kraftigt manuellt 20 minuter i rumstemperatur. Håll av det översta klara vätskeskiktet genom den vägda filterdegeln.

Upprepa proceduren med ytterligare 100 ml reagens. Fortsätt denna behandling till dess att en droppe av extraktionsvätskan vid avdunstning på urglaset inte lämnar någon avlagring. För över återstoden från kolven till filterdegeln med hjälp av mer reagens, avvattna genom avsugning och skölj degeln och återstoden med 20 ml alkohol och sedan tre gånger med vatten. Låt varje sköljning självrinna innan avsugning sker. Torka degeln med innehåll, låt den svalna och väg den.

Anmärkning:

Hos vissa blandningar som har en stor andel klorfibrer kan provexemplaret krympa kraftigt under torkbehandlingen och som en följd härav hämma upplösandet av klorfibern. Detta påverkar emellertid inte lösningsmedlets förmåga att slutligen upplösa klorfibrerna.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

⁽¹⁾ Möjligheten att lösa ut polykloridfibrerna i reagensen bör kontrolleras innan analysen påbörjas.

METOD nr 10

ACETAT OCH VISSA POLYKLORIDFIBERSLAG

(Metod med användande av isättika)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) acetat (19)

med

2) vissa polykloridfibertyper (27), nämligen polyvinylklorid (vare sig de efterklorinerats eller inte).

2. PRINCIP

Acetatfibrerna löses ut från en känd torr massa av blandningen med isättika. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Denna massa, som korrigeras om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen acetat erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

- i) Erlenmeyerkolv med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Mekanisk skakapparat.

3.2 Reagens

Isättika (över 99 %). Denna reagens bör hanteras varsamt eftersom den är mycket frätande.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml isättika per gram provmaterial till provexemplaret i kolven, som skall ha minsta kapacitet 200 ml. Tillslut kolven noggrant och skaka den i den mekaniska skakapparaten eller skaka den kraftigt manuellt 20 minuter i rumstemperatur. Håll av det översta klara vätskeskiktet genom den vägda filterdegeln. Upprepa behandlingen två gånger med 100 ml ny reagens varje gång till totalt tre gånger. Överför återstoden till filterdegeln, avvattna genom avsugning, skölj med 50 ml isättika och sedan tre gånger med vatten. Låt vätskan själv rinna efter varje sköljning innan avsugning sker. Torka degeln, låt den svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 11

SILKE OCH ULL ELLER HÅR

(Metod med användande av 75 % m/m svavelsyra)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) silke (4)

med

2) ull (1) eller djurhår (2 och 3).

2. PRINCIP

Silket löses ut från en känd torr massa av blandningen med 75 % m/m svavelsyra ⁽¹⁾.

Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen torrt silke erhålls som mellanskillnaden.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1 Utrustning

Erlenmeyerkolvar med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.

3.2 Reagenser

i) Svavelsyra (75 % $\pm$ 2 % m/m):

Bered denna reagens genom att försiktigt under kylning tillsätta 700 ml svavelsyra (densitet 1,84 vid 20 °C) till 350 ml destillerat vatten.

Efter kylning till rumstemperatur späds till 1 liter med vatten.

ii) Svavelsyra, utspädd lösning: Tillsätt långsamt 100 ml svavelsyra (densitet 1,84 vid 20 °C) till 1 900 ml destillerat vatten.

iii) Ammoniak, utspädd lösning: Späd 200 ml koncentrerad ammoniak (densitet 0,880 vid 20 °C) till 1 000 ml med vatten.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml 75 % m/m svavelsyra per gram provmaterial till provexemplaret i kolven, som skall ha minsta kapacitet 200 ml. Sätt i proppen, skaka kraftigt och låt stå 30 minuter i rumstemperatur. Skaka igen och låt stå 30 minuter. Skaka en sista gång och filtera innehållet genom den vägda filterdegeln. För att allt fibermaterial skall kunna överföras till filterdegeln sköljs kolven med 75 % svavelsyra. Skölj återstoden med i tur och ordning 50 ml utspädd svavelsyra, 50 ml vatten och 50 ml utspädd ammoniak. Låt varje gång fibermaterialet vara i kontakt med sköljvätskan ca 10 minuter innan avsugning sker. Skölj slutligen med vatten och låt fibermaterialet vara i kontakt med vattnet ca 30 minuter. Avvattna genom avsugning, torka degeln, låt den svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 0,985 för ull. ⁽¹⁾

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

⁽¹⁾ Vildsilke, t.ex. tussah, löses inte fullständigt i 75 % m/m svavelsyra.

METOD nr 12

JUTE OCH VISSA ANIMALISKA FIBERSLAG

(Metod varigenom kväveinnehållet bestäms)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

1) jute (9)

med

2) vissa animaliska fiberslag.

Den animaliska komponenten kan bestå enbart av hår (2 och 3) eller ull (1) eller en blandning av dessa två. Metoden är inte tillämplig på textilblandningar som innehåller fiberfrämmande material (färgämnen, appreturer etc.) som innehåller kväve.

2. PRINCIP

Blandningens kväveinnehåll bestäms och från detta och de två komponenternas kända eller antagna kväveinnehåll beräknas andelen av varje komponent.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1. Utrustning

- i) Kjeldahlkolv, kapacitet 200–300 ml.
- ii) Kjeldahl destilleringsapparat med ångtillförsel.
- iii) Titreringsapparat som medger noggrannheten 0,05 ml.

3.2. Reagenser

- i) Toluen.
- ii) Metanol.
- iii) Svavelsyra, relativ densitet vid 20 °C: 1,84 ⁽¹⁾.
- iv) Kaliumsulfat ⁽¹⁾.
- v) Selendioxid ⁽¹⁾.
- vi) Natriumhydroxidlösning (400 g/l). Lös 400 g natriumhydroxid i 400–500 ml vatten och späd till 1 liter med vatten.
- vii) Blandad indikator. Lös 0,1 g metylrött i 95 ml etanol och 5 ml vatten. Blanda sedan denna lösning med 0,5 g bromkresolgrönt löst i 475 ml etanol och 25 ml vatten.
- viii) Borsyralösning. Lös 20 g borsyra i 1 liter vatten.
- ix) Svavelsyra, 0,001-molar standardlösning.

4. FÖRBEHANDLING AV PROVET

Följande förbehandling ersätter den förbehandling som beskrivs i de allmänna anvisningarna:

Extrahera det lufttorra provmaterialet i Soxhletapparat med en blandning av 1 del toluen och 3 delar metanol i 4 timmar med en minsta hastighet av 5 cykler per timme. Låt lösningsmedlet avdunsta från provmaterialet i luft och avlägsna de sista resterna i ugn vid 105 °C ± 3 °C. Extrahera därefter provmaterialet i vatten (50 ml per gram provmaterial) genom kokning med återloppskylare i 30 minuter. Filtrera och för över provet till kolven och upprepa extraktionen med samma volym vatten. Filtrera och avvattna provmaterialet genom urkramning, avsugning eller centrifugering och låt det lufttorka.

⁽¹⁾ Denna reagens skall vara kvävefri.

Anmärkning:

Toluen och metanol är giftiga och bör hanteras i dragskåp.

5. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT**5.1 Allmänna anvisningar**

Följ de allmänna anvisningarna vad gäller provuttag samt torkning och vägning av provexemplaret.

5.2 Detaljerat förfarande

Överför provexemplaret till en Kjeldahlkolv. Till provexemplaret, som skall väga minst 1 g, i kolven tillsäts i följande ordning: 2,5 g kaliumsulfat, 0,1 till 0,2 g selenoxid och 10 ml svavelsyra (relativ densitet 1,84). Värm kolven, först försiktigt tills fibermaterialet är sönderdelat, därefter kraftigare tills lösningen blir klar och nästan färglös. Värm ytterligare 15 minuter. Låt kolven svalna, späd innehållet försiktigt med 10–20 ml vatten och låt det svalna. Överför innehållet till en graderad 200 ml kolv och späd med vatten till 200 ml för att erhålla uppslutningslösningen.

Håll ca 20 ml borsyralösning i en 100 ml Erlenmeyerkolv (mottagarkärl) och placera kolven under destillationsapparatusens kylare så att avrinningsröret just sänks ner under ytan i borsyralösningen. Överför exakt 10 ml av uppslutningslösningen till destillationskolven, tillsätt minst 5 ml natriumhydroxidlösning till tratten, lyft proppen något så att natriumhydroxidlösningen långsamt rinner ner i kolven. Om uppslutningslösningen och natriumhydroxidlösningen förblir två separata fraktioner, blanda dem genom försiktig skakning. Värm destillationskolven försiktigt och för in ånga från generatoren. Samla ca 20 ml destillat, sänk mottagarkärl (E-kolven), så att spetsen på avrinningsröret är ca 20 mm ovanför vätskans yta. Destillera ytterligare i 1 minut. Skölj spetsen på avrinningsröret med vatten så att sköljvattnet samlas i mottagarkärl. Avlägsna mottagarkärl och ersätt det med ett annat innehållande ca 10 ml borsyralösning och samla ca 10 ml destillat.

Titra de båda destillaten separat med 0,001-molar svavelsyra med hjälp av den blandade indikatorn. Notera den totala titern för de två destillaten. Om titern för det andra destillatet är mer än 0,2 ml upprepas provningen och destillationen påbörjas igen med en ny omgång av uppslutningslösningen.

Gör ett nollprov, dvs. uppslutning och destillering med enbart reagenserna.

6. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT**6.1 Beräkna det procentuella kväveinnehållet på det torra provexemplaret enligt nedan:**

$$A \% = \frac{28 (V - b) N}{W}$$

där

A % = det procentuella kväveinnehållet hos det rena torra provexemplaret,

V = den totala volymen i ml svavelsyra (0,001-molar standardlösning) som åtgått vid nollprovbestämningen,

b = den totala volymen i ml svavelsyra (0,001-molar standardlösning) som åtgått vid blindprovet,

N = svavelsyras (0,001-molar standardlösning) koncentration uttryckt som normalitet,

W = provexemplarets torrsvikt i g.

6.2 Beräkna blandningens sammansättning med hjälp av följande värden på kväveinnehåll: jute 0,22 % och animalisk fiber 16,2 %, båda beräknade på torrsvikt. Blandningens sammansättning blir då

$$PA \% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100$$

där

PA % = den procentuella andelen animalisk fiber hos det rena, torra provexemplaret.

7. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 13

POLYPROPYLEN OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Xylenmetoden)

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

- 1) polypropylenfibrer (33)

med

- 2) ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), bomull (5), acetat (19), kupro (21), modal (22), triacetat (24), viskos (25), akryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (31) och glasfiber (40).

2. PRINCIP

Polypropylenfibrerna löses ut från en känd, torr massa av blandningen med kokande xylen. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen polypropylen erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENS (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1. Utrustning

- i) Erlenmeyerkolvar med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Återloppskylare (lämplig för vätskor med hög kokpunkt) som passar till kolvarna (punkt 3.1 i).

3.2. Reagens

Xylen, kokintervall 137–142 °C.

Anmärkning: Denna reagens är mycket lättantändlig och avger giftiga ångor. Den bör hanteras i dragskåp.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ förfarandet i de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan enligt nedan:

Tillsätt 100 ml xylen (3.2) per gram provmaterial till provexemplaret i kolven (3.1 i). Sätt på kylaren (3.1 ii) och låt innehållet koka 3 minuter. Håll omedelbart av den varma vätskan genom den vägda filterdegeln (se anm. 1). Upprepa behandlingen ytterligare två gånger, varje gång med 50 ml nytt lösningsmedel.

Skölj återstoden, fortfarande i kolven, med i tur och ordning 30 ml kokande xylen (två gånger), sedan med 75 ml petroleumeter (I.3.2.1 i de allmänna anvisningarna, två gånger). Efter den andra sköljningen med petroleumeter filtreras innehållet genom filterdegeln. Sedan överförs återstående fibrer till degeln med hjälp av en liten mängd petroleumeter varpå lösningsmedlet får avdunsta. Torka, kyl och väg degeln och återstoden.

Anmärkningar:

1. Förvärm degeln genom vilken xylenet skall filtreras.
2. Efter behandlingen med kokande xylen är det viktigt att kolven avkyls ordentligt innan petroleumetern tillsätts.
3. För att begränsa den brand- och giftfara som operatören utsätts för kan man använda en extraheringsapparat, som vid lämplig användning ger identiskt resultat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se t.ex. den apparat som beskrivs i *Melliand Textilberichte* 56 (1975), s. 643–654.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 - vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 14

BLANDNINGAR AV KLORFIBRER (HOMOPOLYMERER AV VINYLKLORID) OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metod med användande av koncentrerad svavelsyra)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

- 1) klorfibrer (27) baserade på homopolymerer av vinylklorid (vare sig de är efterklorerade eller inte) med
- 2) bomull (5), acetat (19), kupro (21), modal (22), triacetat (24), viskos (25), vissa akryltyper (26), vissa modakryltyper (29), polyamid eller nylon (30) och polyester (31).

De modakryltyper som avses är de som ger en klar lösning när de doppas i koncentrerad svavelsyra (relativ densitet 1,84 vid 20 °C).

Denna metod kan användas exempelvis i stället för metod nr 8 och nr 9.

2. PRINCIP

Ingående komponent, annan än klorfiber dvs. de fibrer som omnämns i punkt 1.2 löses ut från en känd, torr massa av blandningen med koncentrerad svavelsyra (relativ densitet 1,84 vid 20 °C). Återstoden, som består av klorfiber, samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess massa, korrigerad om så krävs, anges som procentuell andel av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen annat fiberslag erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1. Utrustning

- i) Erlenmeyerkolvar med glaspropp, minsta kapacitet 200 ml.
- ii) Glasstav med tillplattad ände.

3.2. Reagenser

- i) Svavelsyra, koncentrerad (relativ densitet 1,84 vid 20 °C).
- ii) Svavelsyra, ca 50 % (m/m) vattenhaltig lösning.
Tillred lösningen genom att försiktigt under avkylning tillsätta 400 ml svavelsyra (relativ densitet 1,84 vid 20 °C) till 500 ml destillerat eller dejoniserat vatten. Efter nedkylning till rumstemperatur späds lösningen med vatten till 1 liter.
- iii) Ammoniak, utspädd lösning.
Späd 60 ml koncentrerad ammoniak (relativ densitet 0,880 vid 20 °C) med destillerat vatten till 1 liter.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ förfarandet i de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml svavelsyra (3.2 i) per gram provmaterial till provexemplaret i kolven (3.1 i)

Låt kolven stå i rumstemperatur i 10 minuter. Rör under tiden om då och då med glasstaven. Om ett vävt eller stickat tyg behandlas, tryck det mot kolvväggen med glasstaven så att det material som lösts upp av svavelsyran avskiljs.

Håll vätskan genom den vägda filterdegeln. Tillsätt 100 ml ny svavelsyra (3.2 i) till kolven och upprepa behandlingen. Överför innehållet i kolven till filterdegeln med hjälp av glasstaven. Om nödvändigt, tillsätt liter koncentrerad svavelsyra (3.2 i) till kolven för att fibrer som klibbar fast vid kolvväggen skall kunna överföras till filterdegeln. Töm filterdegeln genom avsugning och ta bort filtratet genom att tömma eller byta ut filterkolven. Skölj med, i tur och ordning, 50 % svavelsyrelösning (3.2 ii), destillerat

eller avjoniserat vatten (1.3.2.3 i de allmänna anvisningarna), ammoniaklösning (3.2 iii) och skölj slutligen noggrant med destillerat eller dejoniserat vatten och avvattna degeln genom avsugning efter varje påfyllning. (Låt sköljvätskan själv rinna före avsugningen.)

Torka degeln, låt den svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet på d är 1,00.

6. METODENS PRECISION

För en homogen blandning av textilmaterial skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

METOD nr 15

KLORFIBRER, VISSA MODAKRYLTYPEN, VISSA ELASTANTYPEN, ACETAT, TRIACETAT OCH VISSA ANDRA FIBERSLAG

(Metod med användande av cyklohexanon)

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna metod är, efter avlägsnande av fiberfrämmande ämnen, tillämplig på binära blandningar av

- 1) acetat (19), triacetat (24), klorfibrer (27), vissa modakryltyper (29), vissa elastanter (39)

med

- 2) ull (1), djurhår (2 och 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskos (25), polyamid eller nylon (30), akryl (26) och glasfiber (40).

Vid förekomst av modakryl- eller elastanter måste ett prov först utföras för att utröna om fibern kan utlösas helt i reagensen.

Det är även möjligt att analysera blandningar som innehåller klorfibrer genom att använda metod nr 9 eller 14.

2. PRINCIP

Acetat- och triacetatfibrerna, klorfibrerna, vissa modakryltyper och elastanter löses ut från en känd, torr massa med cyklohexanon vid den temperatur nära kokpunkten. Återstoden samlas, sköljs, torkas och vägs. Dess vikt, korrigeras om så krävs, anges som procentuell av blandningens torrsvikt. Den procentuella andelen klorfibrer, modakryl, elastan, acetat och triacetat erhålls som mellanskillnad.

3. UTRUSTNING OCH REAGENSER (andra än de som anges i de allmänna anvisningarna)

3.1. Utrustning

- i) Utrustning för extrahering under värme som lämpar sig för användning vid provningsförfarandet enligt avsnitt 4 (se figur: detta är en variant av den apparat som beskrivs i *Melliand Textilberichte* 56 (1975) - 643-645).
- ii) Filterdegel för provkroppen.
- iii) Poröst mellanlägg (porositetsgrad 1).
- iv) Återloppskylare som kan anpassas till destillationskolven.
- v) Uppvärmningsanordning.

3.2. Reagenser

- i) Cyklohexanon, kokpunkt 156 °C.
- ii) Etylalkohol, 50 % volymprocent.

Anmärkning: Cyklohexanon är brandfarligt och giftigt. Iaktta försiktighet vid användningen.

4. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Följ de allmänna anvisningarna och fortsätt sedan som följer:

Tillsätt 100 ml cyklohexanon per gram fibermaterial till provexemplaret i destillationskolven. Sätt in extraheringsbehållaren i vilken placerats filterdegeln med provexemplaret och det porösa mellanlägget i något lutande ställning. Sätt in återloppskylaren. Värm upp till kokpunkten och fortsätt extraheringen i 60 minuter med en omloppshastighet om minst 12 cykler i timmen. Avlägsna extraheringsbehållaren efter extrahering och avkylning, tag ut filterdegeln och avlägsna det porösa mellanlägget. Skölj innehållet i filterdegeln tre eller fyra gånger med 50 % etylalkohol som värmts upp till 60 °C och därefter med 1 liter 60-gradigt vatten.

Avsug inte under eller mellan sköljningarna. Låt sköljvätskan själv rinna före avsugningen.

Torka slutligen degeln, låt den svalna och väg den med innehåll.

5. BERÄKNING OCH REDOVISNING AV RESULTAT

Beräkna resultaten enligt de allmänna anvisningarna. Värdet för d är 1,00 med följande undantag:

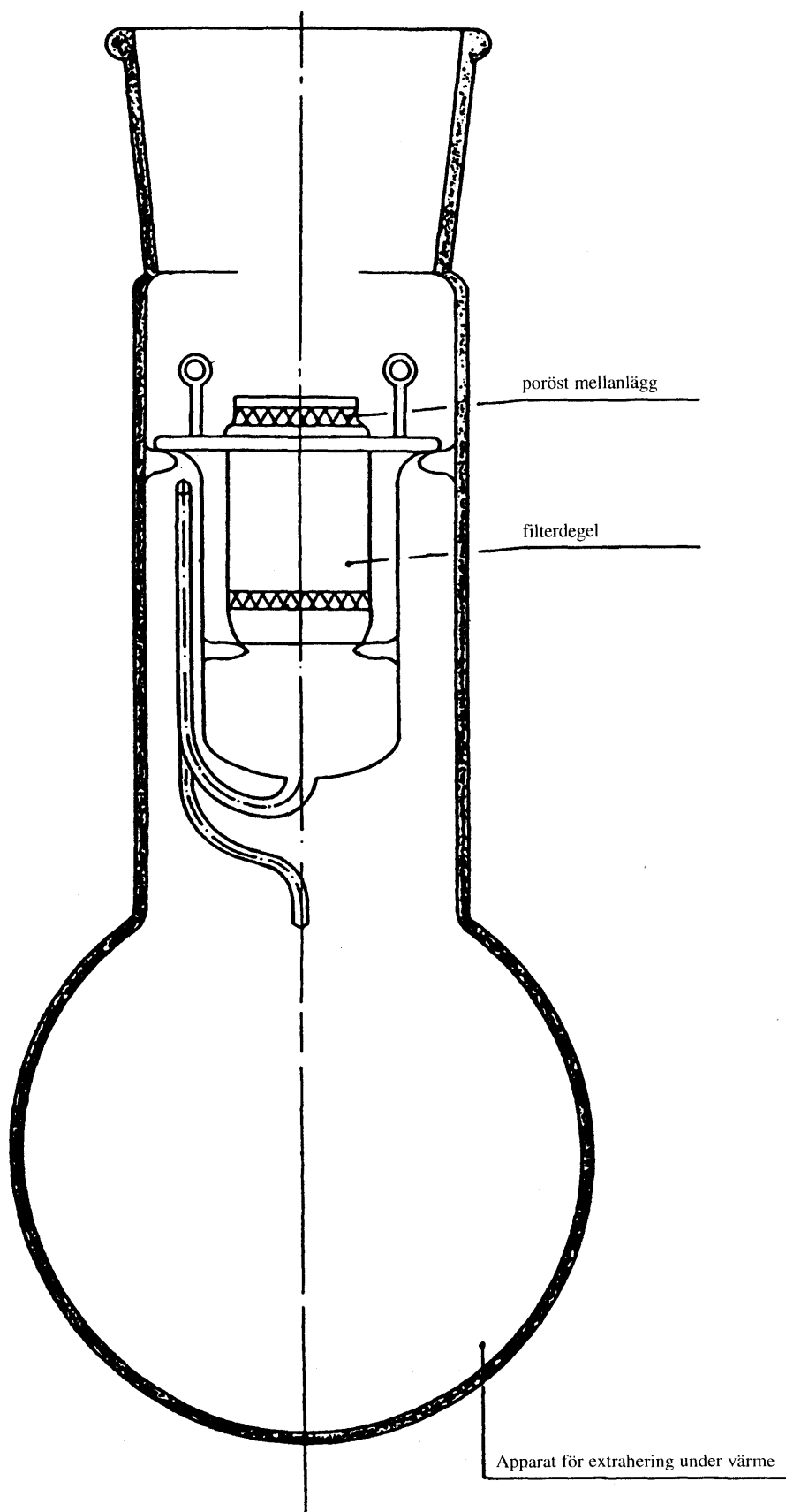
Silke: 1,01.

Akryl: 0,98.

6. METODENS PRECISION

För en homogen textilblandning skall konfidensintervallet för de erhållna resultaten inte överstiga ± 1 vid 95 % konfidensnivå.

Figur som avses i punkt 3.1 i i metod nr 15

BILAGA III

DEL A

FÖRTECKNING ÖVER UPPHÄVDA DIREKTIV

(som avses i artikel 8)

- Rådets direktiv 72/276/EEG (EGT nr L 173, 31.7.1972, s. 1) och följande ändringar av detta:
 - Kommissionens direktiv 79/76/EEG (EGT nr L 17, 24.1.1979, s. 17).
 - Rådets direktiv 81/75/EEG (EGT nr L 57, 4.3.1981, s. 23).
 - Kommissionens direktiv 87/184/EEG (EGT nr L 75, 17.3.1987, s. 21).

DEL B

TIDSFRISTER FÖR GENOMFÖRANDE

Direktiv	Tidsfrister för genomförande
— 72/276/EEG	18 januari 1974
— 79/76/EEG	28 juni 1979
— 81/75/EEG	27 februari 1982
— 87/184/EEG	1 september 1988

BILAGA IV

JAMFÖRELSETABELL

Detta direktiv	Direktiv 72/276/EEG
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7 andra stycket
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 8
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II punkt 1	Bilaga II punkt 1
Bilaga II punkt 2	Bilaga II punkt 2
Bilaga II metod nr 1	Bilaga II metod nr 1
Bilaga II metod nr 2	Bilaga II metod nr 2
Bilaga II metod nr 3	Bilaga II metod nr 3
Bilaga II metod nr 4	Bilaga II metod nr 4
Bilaga II metod nr 5	Bilaga II metod nr 5
Bilaga II metod nr 6	Bilaga II metod nr 6
Bilaga II metod nr 7	Bilaga II metod nr 7
Bilaga II metod nr 8	Bilaga II metod nr 8
Bilaga II metod nr 9	Bilaga II metod nr 9
Bilaga II metod nr 10	Bilaga II metod nr 10
Bilaga II metod nr 11	Bilaga II metod nr 11
Bilaga II metod nr 12	Bilaga II metod nr 13
Bilaga II metod nr 13	Bilaga II metod nr 14
Bilaga II metod nr 14	Bilaga II metod nr 15
Bilaga II metod nr 15	Bilaga II metod nr 16
Bilaga III	—
Bilaga IV	—

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 96/74/EG

av den 16 december 1996

om benämningar på textilier

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget ⁽³⁾ angivna förfarandet, och

med beaktande av följande:

1. Rådets direktiv 71/307/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om benämningar på textilier ⁽⁴⁾, har ändrats ett flertal gånger och ändringarna har varit genomgripande. Direktivet bör, för klarhetens och rationalitetens skull, sammanställas.
2. Om medlemsstaternas bestämmelser rörande benämning, sammansättning och märkning av textilprodukter varierar mellan medlemsstaterna, hindrar detta den inre marknadens funktion.
3. Dessa hinder kan undanröjas genom att man fastställer enhetliga regler för saluförande av textilprodukter på den gemensamma marknaden. Man måste därför harmonisera de olika benämningarna på textilfibrer och de beskrivningar på etiketter, märken och dokument som åtföljer textilprodukter på olika nivåer i produktionen, beredningen och distributionen. Termen "textilfiber" måste utvidgas till att omfatta remsor, flata eller rörformade, med en uppskattad bredd av 5 mm eller smalare, som skärs ut från folier som tillverkas genom strängsprutning av de polymerer som räknas upp under nr 19–38 och nr 41 bilaga I, och därefter dras ut på längden.

⁽¹⁾ EGT nr C 96, 6.4.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 195, 18.7.1994, s. 9.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 februari 1995 (EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 53), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 februari 1996 (EGT nr C 196, 6.7.1996, s. 20) och Europaparlamentets beslut av den 18 juni 1996 (EGT nr C 198, 8.7.1996, s. 25). Rådets beslut av den 7 oktober 1996.

⁽⁴⁾ EGT nr L 185, 16.8.1971, s. 16. Direktivet senast ändrat genom direktiv 87/140/EEG (EGT nr L 56, 26.2.1987, s. 24).

4. Bestämmelser bör också finnas för vissa produkter som inte är tillverkade av enbart textila material, men där textilier ingår som en väsentlig del eller där tillverkaren, beredaren eller försäljaren av varan särskilt framhäver det textila inslaget. Beträffande punkt 30 i bilaga II behöver man inte skilja mellan de olika typerna polyamid eller nylon, och därför bör de godtagna toleransvärdena för dessa samordnas.
5. Den avvikelse gällande "övriga fibrer" som redan har fastställts för oblandade produkter måste också tillämpas på blandningar.
6. För att uppnå syftet med de nationella bestämmelserna på området bör märkning vara obligatorisk.
7. I de fall där det är tekniskt svårt att ange en produkts sammansättning vid tillverkningsstillfället, kan de fibrer man då vet ingår anges på etiketten, förutsatt att de svarar för en viss procentsats av den färdiga produkten.
8. För att undvika de skillnader i tillämpningen som har uppstått i detta sammanhang inom gemenskapen, är det lämpligt att i detalj ange metoderna för märkning av vissa textilprodukter som har två eller flera beståndsdelar. Det är också lämpligt att ange de beståndsdelar i textilprodukter som man kan bortse från när det gäller märkning och analys.
9. Textilprodukter som endast behöver ha en gemensam märkning och sådana som säljs som metervara eller i avklippta längder, måste saluföras på ett sådant sätt att konsumenten kan få fullständig information om vad som står på ytterförpackningen eller på rullen. Det ankommer på medlemsstaterna att bestämma vilka åtgärder som skall beslutas för att detta syfte skall uppnås.
10. Användningen av beskrivningar eller benämningar som åtnjuter särskild prestige bland användare och konsumenter bör underkastas vissa villkor.
11. Det har varit nödvändigt att fastställa metoder för provtagning och analys av textilier och analysmetoder för att omöjliggöra alla invändningar mot de metoder som används. Det faktum att man provisoriskt behåller gällande nationella metoder hindrar emellertid inte att man tillämpar enhetliga regler.

12. Bilaga II till detta direktiv, som bestämmer den godtagna toleransen för varje fibers torrsvikt vid analysundersökningen av fiberinnehållet i textilprodukter anger i punkterna 1, 2 och 3 två olika, godtagna toleransvärden för beräkning av sammansättningen av kardade eller kammade fibrer som innehåller ull och/eller djurhår. Laboratorier kan inte alltid avgöra om en produkt är kardad eller kammad, och följaktligen kan motstridiga resultat uppnås när man tillämpar denna bestämmelse vid kontroller av likformigheten av textilprodukter i gemenskapen. Laboratorier bör därför få rätt att tillämpa ett enda godtaget toleransvärde i tveksamma fall.
13. Det vore inte tillrådligt att i ett särskilt direktiv för textilprodukter harmonisera samtliga bestämmelser för sådana produkter.
14. Bilagorna III och IV måste, med hänsyn till den speciella beskaffenheten hos de situationer som anges där, också gälla andra produkter som undantas från märkning, särskilt engångsartiklar eller artiklar som bara behöver en gemensam märkning.
15. De bestämmelser som är nödvändiga för fastställandet av analysmetoder och dessas anpassning till den tekniska utvecklingen, är genomförandebestämmelser av rent teknisk natur. I samband med dessa bestämmelser och de åtgärder som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I och II till detta direktiv till den tekniska utvecklingen, bör det kommittéförfarande som tidigare fastställts i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/73/EG av den 16 december 1996 om vissa metoder för kvantitativ analys av binära blandningar av textilfibrer ⁽¹⁾, tillämpas.
16. Bestämmelserna i detta direktiv överensstämmer med den uppfattningen som Kommittén för direktiv om benämningar på textilier och deras märkning har.
17. Detta direktiv skall inte innebära att medlemslänternas skyldigheter påverkas angående tidsfristerna för genomförande av direktiven som anges i bilaga V, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Textilprodukter får marknadsföras inom gemenskapen endast när sådana produkter följer bestämmelserna i detta direktiv. Detta gäller före eller under tillverkningsprocessen eller vid varje annat distributionssteg.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med *textilprodukter* alla varor i obearbetat, halvbearbetat, bearbetat, halvförädlad, förädlad, halvkonfektionerat eller konfektionerat tillstånd som uteslutande består av textila fibrer, oavsett vilket förfarande som använts för deras blandning eller sammansättning.
2. I detta direktiv avses följande med *textilfibrer*
- en enhet materia som utmärks av att den är flexibel och tunn samt lång i förhållande till den maximala genomsärningen, vilket gör den lämpad för textil användning,
 - elastiska remsor, flata eller rörformade, där den uppskattade bredden inte överstiger 5 mm, inklusive remsor som skärs till av bredare remsor eller folier, framställda av substanser som används för tillverkningen av de fibrer som räknas upp under punkt 19–41 i bilaga I och som lämpar sig för textil användning. Med den uppskattade bredden avses bredden på remsan eller bandet när den/det viks, stryks ut, pressas ihop eller vrids eller, när bredden varierar, genomsnittsbredden.
3. Följande artiklar skall behandlas som textilprodukter och falla under bestämmelserna i detta direktiv:
- Produkter som består av minst 80 viktprocent textilfibrer.
 - Möbel-, paraply- och markistyg som består av minst 80 viktprocent textila inslag; även textila inslag i flerlagrade golveläggningar, i madrasser och i campingartiklar samt i värmande foder i fotbeklädnader, handskar, vantar och halvvantar, förutsatt att sådana delar eller foder utgör minst 80 viktprocent av hela artikeln.
 - Textilier som ingår i andra produkter som en väsentlig del i de fall deras sammansättning deklarerar.

Artikel 3

1. Namn och beskrivning på fibrer enligt artikel 2 återfinns i bilaga I.
2. Benämningarna i bilaga I skall användas enbart för fibrer som motsvarar beskrivningen vid respektive benämning i tabellen i bilaga I.
3. Ingen av dessa benämningar får användas på någon annan fiber, vare sig fristående eller som ordförbindelse eller som egenskapsnamn oavsett vilket språk som används.
4. Ordet "silke" får inte användas för att beteckna att en fiber till sin form eller sitt särskilda utförande är ett ändlöst filament.

Artikel 4

1. Ingen textil produkt får beskrivas som 100 % "ren" (pure) eller "hel-" (all) om den inte består av ett och samma fiberslag; inget liknande ord får användas.

2. En textil produkt får innehålla upp till 2 viktprocent andra fibrer, förutsatt att denna kvantitet är befogad av tekniska skäl och inte är rutinmässigt iblandad. För kardgarnsvaror kan tolereras en avvikelse på 5 %.

Artikel 5

1. En ullprodukt får beskrivas som

- "lana virgen" eller "lana de esquilado"
- "ren, ny uld"
- "Schurwolle"
- "παρθένο μαλλί"
- "fleece wool" eller "virgin wool"
- "laine vierge" eller "laine de tonte"
- "lana vergine" eller "lana di tosa"
- "scheerwol"
- "lã virgem"
- "uusi villa"
- "ren ull"

endast om den uteslutande består av fiber som tidigare aldrig ingått i en färdigvara och som tidigare varken genomgått någon annan än den för framställningen erforderliga spinn- och/eller filtningsprocessen eller någon fiberskadande behandling eller användning.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 får beteckningarna i den punkten även användas på den i fiberblandningen ingående ullen, om

- a) all ull som ingår i blandningen uppfyller kraven i punkt 1,
- b) denna ull svarar för minst 25 % av blandningens hela vikt,
- c) i fråga om grovkardad blandning, ullen är blandad med endast en annan fiber.

Hela den procentuella sammansättningen måste anges i ovanstående fall.

3. En avvikelse berättigad av tekniska skäl i samband med tillverkningen skall inte överstiga 0,3 % fiberorenheter för produkter som avses i punkterna 1 och 2, inklusive ullprodukter som genomgått en kardningsprocess.

Artikel 6

1. En textilprodukt där två eller flera fibrer ingår och där den ena står för minst 85 % av totalvikten, skall benämnas med

— antingen den senare fiberens namn följt av uppgift om viktprocenten,

eller

— den senare fiberens namn av orden "minst 85 %",

eller

— produktens fullständiga procentuella sammansättning.

2. Varje textilprodukt som består av två eller flera fibrer, varav ingen ingår med så mycket som 85 % av totalvikten, skall anges med namn och viktprocent för åtminstone två av de viktigaste fibrerna, följt av namnen på övriga ingående fibrer i fallande ordning efter vikt med eller utan angivande av viktprocent. Dock gäller att

- a) fibrer, som var och en står för mindre än 10 % av en produkts totalvikt kollektivt kan betecknas med termen övriga fibrer följt av den totala viktprocenten,
- b) om namnet på en fiber som står för mindre än 10 % av en produkts totalvikt anges, produktens fullständiga procentuella sammansättning skall deklarerars.

3. Produkter med varp av ren bomull och väft av rent lin, där procentandelen lin är minst 40 % av totalvikten av den obehandlade (till ytan specificerade) vävnaden, får betecknas som "halvlinne" åtföljt av "varp av ren bomull – väft av rent lin".

4. I fråga om textilprodukter avsedda för en konsument med de procentsatser som anges i punkterna 1, 2, 3 och 5 gäller följande:

- a) Främmande fibrer skall godtas med upp till 2 % av textilproduktens totalvikt, förutsatt att denna kvantitet är berättigad av tekniska skäl och inte blandats in rutinmässigt. Denna avvikelse skall ökas till 5 % för produkter som har genomgått en kardningsprocess och skall inte påverka den avvikelse som anges i artikel 5.3.
- b) En avvikelse om 3 % skall tillåtas mellan de deklarerade procentsatserna fibrer och de procentsatser man får fram vid en analys i förhållande till totalvikten fibrer angiven på etiketten. En sådan avvikelse skall också gälla sådana fibrer som enligt punkt 2 uppräknas i fallande ordning efter vikt utan angivande av procentsats. Denna avvikelse skall också gälla artikel 5.2 b.

Vid en analys skall dessa avvikelser beräknas separat. När man utgår från avvikelserna enligt a, skall den totalvikt man skall ta hänsyn till vid beräkningen av avvikelserna enligt b vara totalvikten för fibrerna i den färdiga produkten minus vikten på alla främmande fibrer som påträffas.

Det skall vara tillåtet med avvikelser enligt a och b endast om någon främmande fiber, som påträffas vid en analys där man utgår från avvikelserna enligt a, visar sig vara av samma kemiska typ som en eller flera av de fibrer som anges på etiketten.

Endast i undantagsfall och om tillverkaren anger godtagbara skäl kan för speciella produkter där tillverkningsprocessen kräver detta större avvikelser än som anges under a och b vara tillåtna i de fall produkten kontrolleras enligt artikel 13.1. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

5. Beteckningarna "blandade fibrer" eller "ospecificerad sammansättning" får användas för alla produkter vars sammansättning inte utan svårighet kan bestämmas vid tillverkningsstillfället.

Artikel 7

Utan att det påverkar tillämpningen av avvikelserna enligt artikel 4.2, 5.3 och 6.4 behöver i fiberdeklarationen enligt artikel 4 och 6 inte anges synliga, urskiljbara fibrer av rent dekorativ karaktär, som inte utgör mer än 7 % av den färdiga produktens vikt. Detsamma skall gälla för fibrer (t.ex. metalliska fibrer) som har blandats in för att uppnå en antistatisk effekt och som inte överstiger 2 % av den färdiga produktens totalvikt. Vad gäller de produkter som anges i artikel 6.3, skall sådana procentsatser inte beräknas efter materialets vikt utan efter vikten på varpen och väften var för sig.

Artikel 8

1. Textilprodukter enligt definitionen i detta direktiv etiketteras och märks vid varje form av en marknadsföring som ett led i en industriell och kommersiell process; etikettering och märkning kan ersättas av eller kompletteras med därtill fogade handelsdokument när varorna inte utbjuds till konsument, eller när varorna levereras efter beställning från stat eller annan offentligt rättslig juridisk person, eller i medlemsstater där detta begrepp inte är känt, ett motsvarande organ.

2. a) Namn, beskrivningar och specifikationer om textilfibrer enligt artiklarna 3–6 och bilaga I skall klart och tydligt framgå av affärshandlingarna. Detta krav skall göra det omöjligt att använda förkortningar i försäljningsavtal, på räkningar och fakturor; en mekaniserad processkod får emellertid användas, förutsatt att koden förklaras i handlingen i fråga.

b) Namn, beskrivningar och specifikationer om fiberinnehållet enligt artikel 3–6 och bilaga I skall klart framgå i lättläslig och enhetlig tryckstil, när textilprodukter utbjuds till försäljning eller säljs till slutanvändare. Detta gäller i synnerhet för kataloger och annan reklam, för förpackningar, etiketter och märken.

Närmare beskrivningar och upplysningar, utöver dem som faller under detta direktiv, skall presenteras separat. Denna bestämmelse gäller inte ett varumärke eller namn på ett företag, som kan stå omedelbart före eller efter de specificeringarna, föreskrivna i detta direktiv.

Om emellertid en textilprodukt utbjuds till försäljning eller säljs till en slutanvändare enligt första stycket, och ett varumärke eller ett företagsnamn, vare sig fristående eller som ordförbindelse eller som egenskapsnamn, innehåller ett av namnen som räknas upp i bilaga I eller ett namn som lätt kan förväxlas med detta, måste varumärket eller företagets namn omedelbart föregås eller följas av namn, beskrivning och specifikationer om textilfibrer enligt artiklarna 3–6 eller bilaga I, tryckta med lättläsliga och tydliga bokstäver.

c) När textilprodukter utbjuds till försäljning eller säljs till en slutanvändare inom medlemsstaternas territorium, får dessa kräva att även det egna språket används på de etiketter och märken som krävs enligt denna artikel.

När det gäller spolar, trådrullar, garnhärvor, nystan eller andra sömnads-, lagnings- och brodergarner i små kvantiteter, skall den möjlighet som anges i första stycket tillämpas av medlemsstaterna endast vid gemensam märkning på förpackningar eller i skyltningar. Utan att de fall som täcks av punkt 18 i bilaga IV påverkas kan enskilda artiklar märkas med valfritt gemenskapspråk.

d) Medlemsstaterna får inte förbjuda användning av beskrivningar eller specifikationer om olika produkters egenskaper utöver de som nämns i artiklarna 3, 4 och 5, när sådana beskrivningar eller specifikationer överensstämmer med god affärssed hos dem.

Artikel 9

1. Alla textilprodukter som består av två eller flera komponenter med olika fiberinnehåll skall vara försedda med en etikett som anger fiberinnehållet i varje komponent. En sådan etikett skall inte vara obligatorisk för komponenter som ingår med mindre än 30 % av produktens totalvikt, exklusive fodret.

2. Två eller flera textilprodukter som har samma fiberinnehåll och normalt bildar en enhet behöver bara ha en etikett.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12 skall följande gälla:

a) Fibersammansättningen i följande korsettartiklar anges genom en materialbeskrivning av hela produkten eller för de delar som räknas upp nedan, antingen i sin helhet eller separat:

— För bysthållare: kupornas och bakstyckets inre och yttre tyg.

— För korsetter: framstycket, bakstycket och sidostyckenas styva delar.

— För korseletter: kupornas inre och yttre tyg, fram- och bakstyckenas styva delar och sidostyckena.

Fibersammansättningen i andra korsettartiklar än de som räknas upp i första stycket skall anges genom en materialbeskrivning av hela produkten eller för dess olika delar, antingen i sin helhet eller separat. Sådan märkning skall inte vara obligatorisk för delar som svarar för 10 % eller mindre av produktens totalvikt.

Den separata märkningen av olika delar av de nämnda korsettartiklarna skall vara sådan att konsumenten lätt kan förstå vilken produkt del informationen på etiketten avser.

b) Fibersammansättningen i etsningstryckta textilprodukter skall redovisas för produkten i dess helhet och får anges genom separata materialbeskrivningar dels av bastyget, dels av de etsningstryckta delarna. Dessa komponenter måste namnges.

c) Fibersammansättningen i broderade textilier skall redovisas för produkten i dess helhet och kan anges genom separata materialbeskrivningar av bottentyget, respektive brodergarnet. Dessa komponenter måste namnges. Om de broderade delarna täcker mindre än 10 % av produktytan, behöver bara bottentygets sammansättning deklarerars.

d) Fibersammansättningen i garner, som består av en kärna omspunnen med olika fibrer och som saluförs på detta sätt till konsumenten, skall anges för produkten i dess helhet. Den får även anges genom separata materialbeskrivningar av den inre delen och höljet, varvid dessa båda beståndsdelar uttryckligen måste anges.

e) Fibersammansättningen i sammet och plysch eller i textilier som liknar sammet eller plysch skall anges för produkten i dess helhet. När produkten består av en tydlig baksida och en framsida av olika fibrer, får sammansättningen anges separat för dessa båda beståndsdelar som uttryckligen måste nämnas.

f) Sammansättningen av golvbeläggningar och mattor, vilkas undersida och ovansida består av olika sorters fibrer, behöver anges endast för ovansidan som uttryckligen skall nämnas.

Artikel 10

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 8 och 9 gäller följande:

a) I fråga om de textilprodukter som räknas upp i bilaga III och som befinner sig i något av de stadier som nämns i artikel 2.1, behöver medlemsstaterna inte kräva någon etikett eller något märke med namn eller sammansättning. Bestämmelserna i artiklarna 8 och 9 skall dock gälla när sådana produkter har en etikett eller märkning med namn eller sammansättning eller ett varumärke eller namn på ett företag, som fristående eller som ordförbindelse eller som egenskapsnamn, innehåller antingen en av benämningarna i bilaga I eller en benämning som lätt kan förväxlas med denna.

b) Om de textilprodukter som räknas upp i bilaga IV är av samma typ och sammansättning kan de utbjudas till försäljning gemensamt, försedda med samma etiketter med detaljerade upplysningar om sammansättning fastställda i detta direktiv.

c) Sammansättningen av textilprodukter som säljs i metervara behöver endast anges på den saluförda tyglängden eller rullen.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att produkterna under b och c i punkt 1 saluförs på sådant sätt att konsumenten kan få fullständig information om sammansättningen av dessa produkter.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen information som ges när textilprodukter släpps ut på marknaden kan förväxlas med benämningarna och specifikationerna fastställda i detta direktiv.

Artikel 12

Vid tillämpningen av artikel 8.1 och de övriga bestämmelserna i detta direktiv gällande märkningen av textilprodukter skall procentsatserna för fibrer enligt artiklarna 4, 5 och 6 bestämmas utan hänsyn till följande:

1. För alla textilprodukter: icke-textila delar, stadkanter, etiketter och märkningar, kantband och garneringar som inte är en väsentlig del av produkten, knappar och spännen överklädda med textilt material, tillbehör, dekorationer, band som inte är elastiska, elastisk tråd och resårband anbringade på speciella och avgränsade ställen på produkten samt synliga, urskiljbara och rent dekorativa eller antistatiska fibrer som är underkastade bestämmelserna i artikel 7.

2. a) För golvbeläggningar och mattor: alla delar bortsett från slitytan.
b) För möbeltyger: binde- och fyllnadsvarp samt dito väft som inte ingår i slitytan.

För draperier och gardiner: binde- och fyllnadsvarp samt dito väft som inte ingår i tygets rät-sida.

- c) För övriga textilprodukter: förstövningar eller tyg som tjänar som underlag, mellanlägg och förstärkning, mellanfoder och canvasstoffering, sytråd och förbindelse-tråd, om de inte ersätter varpen och/eller väften i tyget, vadderingar som inte fyller någon isolerande funktion och, om inte annat följer av artikel 9.1, foder.

För denna bestämmelse gäller att

- materialet i textilprodukter som tjänar som underlag för rättsidan, särskilt i filter och dubbelvävda tyger, i baksidan på sammet och plysch och besläktade produkter, inte skall betraktas som underlag som skall avlägsnas,
- "förstövningar och förstärkningar" är de garner eller tyger som anbringas på speciella och avgränsade ställen på textilprodukter för att förstärka dem eller göra dem styva eller tjocka.

3. Fettsubstanser, bindemedel, förtyngningsmedel och andra appretyrmedel, impregneringsmedel, hjälpmedel vid infärgning och tryckning samt andra medel för behandling av textilprodukter. I avsaknad av gemenskapsbestämmelser skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa medel inte ingår i mängder som kan vilseleda konsumenten.

Artikel 13

1. Kontrollen för att utröna om textilprodukternas sammansättning stämmer med den information som lämnas enligt detta direktiv, skall ske med de analysmetoder som finns i de direktiv som anges i punkt 2 nedan.

Vid kontrollförfarandet skall procentsatsen fibrer i artiklarna 4, 5 och 6 bestämmas genom att på varje fibers vattenfria massa tillämpa respektive överenskomna tolerans, angiven i bilaga II sedan man först avlägsnat de delar som anges i artikel 12.1, 12.2 och 12.3.

2. De metoder för stickprov och analys som skall användas i medlemsstaterna för att bestämma fibersammansättningen i produkter som faller under detta direktiv kommer att anges i detalj genom särdirektiv.

Artikel 14

1. Ingen medlemsstat får förbjuda eller hindra utsläppandet på marknaden av textila produkter som följer bestämmelserna i detta direktiv av orsaker som har samband med benämningar eller specifikationer av sammansättning.

2. Bestämmelserna i detta direktiv utesluter inte att man tillämpar gällande bestämmelser i de olika medlemsstaterna om skydd av industriell och kommersiell egendom, om uppgifter beträffande ursprung, ursprungsmärkning och förhindrande av otillbörlig konkurrens.

Artikel 15

Bestämmelserna i detta direktiv skall inte gälla textilprodukter som

- 1) är avsedda för export till tredje land,
- 2) förs in i medlemsländerna i gemenskapen efter tullkontroll för vidare transitering,
- 3) importeras från tredje land för beredning inom marknaden,
- 4) läggs ut på entreprenad till personer som arbetar i hemmet eller till fristående företag som framställer produkter från tillhandahållet material utan att detta överläts mot betalning.

Artikel 16

1. Tilläggen till bilaga I samt tilläggen och ändringarna i bilaga II till detta direktiv, som är nödvändiga för att anpassa dessa bilagor till den tekniska utvecklingen, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 96/73/EG.

2. De nya metoderna för kvantitativ analys av binära och ternära blandningar förutom dem som man refererar till i direktiv 96/73/EG och rådets direktiv 73/44/EEG av den 26 februari 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kvantitativ analys av ternära fiberblandningar ⁽¹⁾, skall också bestämmas med hjälp av ovanstående förfarande.

3. Den kommitté man hänvisar till i artikel 5 i direktiv 96/73/EG benämns "Kommittén för direktiv om benämningen och märkningen av textilier".

Artikel 17

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till väsentliga bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

De direktiv som nämns i bilaga V del A upphävs härmed utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter gällande tidsfrister för genomförandet som anges i bilaga V del B.

Hänvisningar till upphävda direktiv anses ske till det här direktivet och skall läsas i enlighet med den jämförelsetabell som anges i bilaga VI.

Artikel 19

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 1996.

På Europaparlamentets vägnar

K. HÄNSCH

Ordförande

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 83, 30.3.1973, s. 1.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER TEXTILFIBRER

Nr	Beteckning	Beskrivning
1	ull ⁽¹⁾	fibrer från får- eller lamfällar (<i>Ovis aries</i>)
2	alpacka, lama, kamel, kashmir, mohair, angora, vicuna, jak, guanaco, bäver, utter följt eller icke följt av ordet "ull" eller "hår" ⁽¹⁾	hår från följande djur: alpacka, lama, kamel, kashmirget, angoraget, angorakanin, vicuna, jak, guanaco, bäver, utter
3	djur- eller hästhår, med eller utan medgivande av djurslag (t.ex. nöthår, vanligt gethår, hästhår)	hår från olika djur, ej omnämnda under nr 1 eller 2
4	silke	fiber som uteslutande utvunnits ur kokongen från silkesavsöndrade insekter
5	bomull	fiber från bomullsplantans frökapslar (<i>Gossypium</i>)
6	kapock	fiber från insidan av kapockfrukten (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	lin	bastfiber från stjälken på lin (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	äkta hampa	bastfiber från stjälken på hampa (<i>Cannabis sativa</i>)
9	jute	bastfiber från stjälken på <i>Corchorus olitorius</i> och <i>Corchorus capsularis</i> . Vid detta direktivs tillämpning skall bastfibrer från stjälken på följande arter behandlas på samma sätt som jute: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i>
10	abaca (Manillahampa)	fiber från skyddsbladet på <i>Musa textilis</i>
11	alfa	fiber från bladen på <i>Stipa tenacissima</i>
12	kokosfiber	fiber från <i>Cocos nucifera</i> s frukt
13	ginst	bastfiber från stjälken på <i>Cytisus scoparius</i> och/eller <i>Spartium junceum</i>
14	rami	bastfiber från stjälken på <i>Boehmeria nivea</i> och <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	sisal	fiber från bladen på <i>Agave sisalana</i>
16	Sunn	fiber av bast från <i>Crotalaria juncea</i>
17	Henequen	fiber av bast från <i>Agave Fourcroydes</i>
18	Maguey	fiber av bast från <i>Agave Cantala</i>
19	acetat	cellulosaacetatfiber i vilken mindre än 92% men minst 74% av hydroxylgrupperna är acetylerade
20	alginat	fiber från metalliska salter i alginisyra

Nr	Beteckning	Beskrivning
21	cupro (cuprammoniumrayon)	regenererad cellulosafiber framtagen med hjälp av cuprammoniumprocessen
22	modal	fiber av regenererad cellulosa som har hög elasticitet i vått tillstånd. Hållfastheten (B_C) i konditionerat provningstillstånd och den dragkraft (B_M) som krävs för att åstadkomma en förlängning om 5% i vått tillstånd är: $B_C \text{ (CN)} \geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ $B_M \text{ (CN)} \geq 0,5 \sqrt{T}$ där T är den genomsnittliga linjära tätheten i decitex
23	protein	fiber från naturliga proteinsubstanser som regenererats och stabiliserats på kemisk väg
24	triacetat	cellulosaacetatfiber i vilken minst 92% av hydroxylgrupperna är acetylerade
25	viskos	regenererad cellulosafiber framtagen med hjälp av viskosprocessen för fintrådig och diskontinuerlig fiber
26	akryl	fiber bildad av linjära makromolekyler som omfattar minst 85 volymprocent i kedjan i det akrylonitriliska mönstret
27	klorfiber	fiber bildad av linjära makromolekyler som i kedjan har mer än 50% massa av klorinerad vinyl eller klorinerad vinylidenmonometrisk enheter
28	fluorfiber	fiber bildad av linjära makromolekyler, gjorda av fluorkarbonatiska monomerer
29	modakryl	fiber bildad av linjära makromolekyler som i kedjan har mer än 50% och mindre än 85 volymprocent av det akrylonitriliska mönstret
30	polyamid eller nylon	fiber bildad av linjära makromolekyler som i kedjan har den återkommande amid-funktionella gruppen
31	polyester	fiber bildad av linjära makromolekyler som omfattar minst 85 volymprocent i kedjan av en ester av en diol- och tereftalisk syra
32	polyeten	fiber bildad av icke-substituerade alifatiska mättade hydrokarboniska linjära makromolekyler
33	polypropylen	fiber bildad av en alifatisk mättad hydrokarbonlinjär makromolekyl där en kolatom av två har en metylsidokedja i isotaktisk disposition och utan vidare substitution
34	polykarbamid	fiber bildad av linjära makromolekyler som i kedjan har den återkommande ureylen (NH-CO-NH) funktionella gruppen
35	polyuretan	fiber bildad av linjära makromolekyler bestående av kedjor med den återkommande uretan-funktionsgruppen
36	vinylal	fiber bildad av linjära makromolekyler vars kedja utgörs av polyvinylalkohol med olika nivåer av acetalisation
37	trivinyll	fiber bildad av akrylonitril terpolymer, en klorinerad vinylmonomer och en tredje vinylmonomer av vilken ingen utgör så mycket som 50% av totalvolymen

Nr	Beteckning	Beskrivning
38	elastodien	elastisk fiber som består av naturlig eller syntetisk polyisopren eller som består av en eller flera diener, polymerade med eller utan en eller flera vinylmonomerer och som, när den sträcks till tre gånger sin ursprungliga längd och när den sedan släpps, snabbt och i stort sett återtar sin ursprungliga längd
39	elastan	elastisk fiber som består av minst 85 volymprocent segmenterad polyuretan och som, när den sträcks till tre gånger sin ursprungliga längd och när den sedan släpps, snabbt och i stort sett återtar sin ursprungliga längd
40	glasfiber	fiber gjord av glas
41	beteckning som motsvarar material som fibrerna består av, t.ex. metall (metallisk, metalliserad), asbest, papper, följt eller icke följt av ordet "tråd" eller "fiber"	fibrer från diverse eller nya material som inte är medtagna på ovanstående lista

(1) Beteckningen "ull" i nr 1 i denna bilaga får också användas för att beteckna en blandning av fibrer från får- eller lamfällar samt håren som räknas upp i tredje kolumnen för nr 2.

Denna bestämmelse är tillämplig på de textilprodukter som räknas upp i artikel 4 och 5 och på dem som anges i artikel 6, förutsatt att de senare till en del är sammansatta av fibrerna under nr 1 och 2.

BILAGA II

GODTAGNA TOLERANSER FÖR ATT BERÄKNA FIBERVOLYMEN I EN TEXTILPRODUKT

Nr	Benämning	Procentsatser
1-2	Ull och djurhår:	
	kammade fibrer	18,25
	kardade fibrer	17,00 ⁽¹⁾
3	Djurhår:	
	kammade fibrer	18,25
	kardade fibrer	17,00 ⁽¹⁾
	Hästhår:	
	kammade fibrer	16,00
	kardade fibrer	15,00
4	Silke	11,00
5	Bomull:	
	standardfibrer	8,50
	merceriserade fibrer	10,50
6	Kapock	10,90
7	Lin	12,00
8	Äkta hampa	12,00
9	Jute	17,00
10	Abaca	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kokosfiber	13,00
13	Ginst	14,00
14	Rami (blekt fiber)	8,50
15	Sisal	14,00
16	Sunn	12,00
17	Henequen	14,00
18	Maguey	14,00
19	Acetat	19,00
20	Alginat	20,00
21	Cupro	13,00
22	Modal	13,00
23	Regenererad proteinfiber	17,00
24	Triacetat	7,00
25	Viskos	13,00
26	Polyakryl	2,00
27	Polyklorid	2,00
28	Fluorofiber	0,00
29	Modakryl	2,00
30	Polyamid eller nylon:	
	icke ändlös fiber	6,25
	filament	5,75

⁽¹⁾ Den godtagna toleransen om 17,00 % skall även tillämpas när det är omöjligt att utröna huruvida en textilprodukt som innehåller ull och/eller djurhår är kammad eller kardad.

Nr	Benämning	Procentsatser
31	Polyester: stapelfiber filament	1,50 1,50
32	Polyeten	1,50
33	Polypropylen	2,00
34	Polykarbamid	2,00
35	Polyuretan: stapelfiber filament	3,50 3,00
36	Vinylal	5,00
37	Trivinyll	3,00
38	Elastodien	1,00
39	Elastan	1,50
40	Glasfiber: med en genomsnittlig diameter av över 5 µm med en genomsnittlig diameter av 5 µm eller mindre	2,00 3,00
41	Metallfiber	2,00
	Metalliserad fiber	2,00
	Asbest	2,00
	Pappersgarn	13,75

BILAGA III

PRODUKTER FÖR VILKA ETIKETTERING ELLER MÄRKNING INTE KAN FÖRESKRIVAS

(Artikel 10.1 a)

1. Ärmhållare
2. Klockarmband av textila material
3. Etiketter och emblem
4. Vadderade grytlappar av textila material
5. Tehuvar
6. Kaffehuvar
7. Ärmskydd
8. Muffar, ej av plysch
9. Konstgjorda blommor
10. Nåldynor
11. Målad kanvasduk
12. Tyg som tjänar som underlag samt förstövningar
13. Filtar
14. Gamla, omgjorda textilprodukter där detta särskilt anges
15. Damasker
16. Emballage, inte nytt och sålt som sådant
17. Filthattar
18. Mjuka behållare/kärl utan bottenplatta och sadelmakeri av textilt material
19. Reseeffekter av textila material
20. Färdiga och icke färdiga handbroderade väggprydnader och material för framställning av dessa, inklusive brodergarn som säljs separat från stramaljen och som saluförs enbart för att användas till sådana väggprydnader
21. Glidbara spännen
22. Knappar och spännen, överklädda med textila material
23. Bokomslag i textila material
24. Leksaker
25. Textila delar av fotbeklädnader utom värmande foder
26. Smådukar som har flera beståndsdelar och en yta som inte överstiger 500 cm²
27. Grytlappar och ugnsvantar
28. Äggvärmare
29. Sminkväskor
30. Tobakspungar av tyg
31. Tygfodral för glasögon, cigaretter och cigarrer, tändare och kammar
32. Skyddsartiklar för sport med undantag för handskar
33. Necessärer
34. Skoputsningsfodral
35. Begravningsartiklar

36. Engångsartiklar med undantag för vadd av cellulosamaterial
För detta direktivs ändamål skall textilartiklar betraktas som engångsartiklar, om de är avsedda för engångsbruk eller för en begränsad tid, och om deras normala användning utesluter varje återställande för senare användning för samma eller liknande ändamål.
 37. Textilartiklar som är underkastade reglerna i den europeiska farmakopén och som omfattas av en hänvisning till dessa regler, bandage av icke-engångstyp för medicinskt och ortopediskt bruk samt ortopediska artiklar i allmänhet
 38. Textilartiklar, inklusive tågvirke, rep och snören (om inte annat följer av nr 12 i bilaga IV), som normalt är avsedda
 - a) att användas som delar av utrustningen vid tillverkning och beredning av varor,
 - b) att införlivas med maskiner, med installationer (t.ex. för uppvärmning, luftkonditionering eller belysning), med hushållsapparater och andra liknande apparater, med fordon och andra transportmedel eller för att driva, underhålla och utrusta desamma, med undantag för presenningar och motorfordonstillbehör av textilt material som säljs separat från fordonet
 39. Textilartiklar för skydds- och säkerhetsändamål som t.ex. säkerhetsbälten, fallskärmar, flytvästar, fallskärmar för nödsituationer, brandbekämpningsapparater, skottsäkra västar och särskilda skyddskläder (t.ex. för skydd mot eld, kemiska substanser eller andra säkerhetsrisker)
 40. Uppblåsbara tält o.d. (t.ex. sporthallar, utställnings- eller lagerlokaler), förutsatt att information om prestanda och teknisk specifikation för dessa artiklar lämnas
 41. Segel
 42. Klädesplagg för djur
 43. Flaggor och standar
-

BILAGA IV

PRODUKTER FÖR VILKA ENDAST EN GEMENSAM ETIKETT ELLER MÄRKNING ÄR
OBLIGATORISK

(Artikel 10.1 b)

1. Skurtrasor
2. Dammtrasor
3. Kantband och garneringar
4. Garneringsband, spetskragar o.d.
5. Skärp
6. Hängslen
7. Strumpeband
8. Sko- och kängsnören
9. Band
10. Resårband
11. Nya förpackningar, sålda som sådana
12. Paketsnören och tvinnat garn för jordbruksändamål, snören, tågvirke och rep förutom de som omfattas av nr 38 i bilaga III ⁽¹⁾
13. Bordstabletter
14. Näsdukar
15. Nät för hårknutar och hår
16. Slipsar och flugor för barn
17. Haklappar, tvättvantar och tvättlappar
18. Sömnads-, stopp- och brodergarner som säljs i små kvantiteter (1 gram eller mindre) i detaljhandeln
19. Band för gardiner, rullgardiner och jalousier

⁽¹⁾ För de produkter som omfattas av detta nummer och som säljs i tillskurna längder skall den gemensamma märkningen vara den som gäller för rullen i dess helhet. Tågvirke och rep som faller under denna punkt innefattar sådant som används inom bergsklättrings- och vattensporterna.

BILAGA V

DEL A

FÖRTECKNING ÖVER UPPHÄVDA DIREKTIV

(som avses i artikel 18)

— Rådets direktiv 71/307/EEG (EGT nr L 185, 16.8.1971, s. 16) och senare ändringar:

— Rådets direktiv 75/36/EEG (EGT nr L 14, 20.1.1975, s. 15)

— Rådets direktiv 83/623/EEG (EGT nr L 353, 15.12.1983, s. 8)

— Kommissionens direktiv 87/140/EEG (EGT nr L 56, 26.2.1987, s. 24)

DEL B

TIDSFRISTER FÖR GENOMFÖRANDE

Direktiv	Sista dag	
	Tillstånd till saluföring av produkter som överensstämmer med detta direktiv	Förbud mot saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv
71/307/EEG	29 januari 1973	29 januari 1975
75/36/EEG		
83/623/EEG	29 november 1985	29 maj 1987
87/140/EEG	1 september 1988	

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

Detta direktiv	Direktiv 71/307/EEG	Detta direktiv	Direktiv 71/307/EEG
Artikel 1	Artikel 1	Bilaga II nr 4	Bilaga II nr 4
Artikel 2	Artikel 2	Bilaga II nr 5	Bilaga II nr 5
Artikel 3	Artikel 3	Bilaga II nr 6	Bilaga II nr 6
Artikel 4	Artikel 4	Bilaga II nr 7	Bilaga II nr 7
Artikel 5	Artikel 5	Bilaga II nr 8	Bilaga II nr 8
Artikel 6	Artikel 6	Bilaga II nr 9	Bilaga II nr 9
Artikel 7	Artikel 7	Bilaga II nr 10	Bilaga II nr 10
Artikel 8	Artikel 8	Bilaga II nr 11	Bilaga II nr 11
Artikel 9	Artikel 9	Bilaga II nr 12	Bilaga II nr 12
Artikel 10	Artikel 10	Bilaga II nr 13	Bilaga II nr 13
Artikel 11	Artikel 11	Bilaga II nr 14	Bilaga II nr 15
Artikel 12	Artikel 12	Bilaga II nr 15	Bilaga II nr 16
Artikel 13	Artikel 13	Bilaga II nr 16	Bilaga II nr 16 a
Artikel 14	Artikel 14	Bilaga II nr 17	Bilaga II nr 16 b
Artikel 15	Artikel 15	Bilaga II nr 18	Bilaga II nr 16 c
Artikel 16	Artikel 15 a	Bilaga II nr 19	Bilaga II nr 17
Artikel 17	Artikel 16 tredje stycket	Bilaga II nr 20	Bilaga II nr 18
Artikel 18	—	Bilaga II nr 21	Bilaga II nr 19
Artikel 19	Artikel 17	Bilaga II nr 22	Bilaga II nr 20
Bilaga I nr 1	Bilaga I nr 1	Bilaga II nr 23	Bilaga II nr 21
Bilaga I nr 2	Bilaga I nr 2	Bilaga II nr 24	Bilaga II nr 22
Bilaga I nr 3	Bilaga I nr 3	Bilaga II nr 25	Bilaga II nr 23
Bilaga I nr 4	Bilaga I nr 4	Bilaga II nr 26	Bilaga II nr 24
Bilaga I nr 5	Bilaga I nr 5	Bilaga II nr 27	Bilaga II nr 25
Bilaga I nr 6	Bilaga I nr 6	Bilaga II nr 28	Bilaga II nr 26
Bilaga I nr 7	Bilaga I nr 7	Bilaga II nr 29	Bilaga II nr 27
Bilaga I nr 8	Bilaga I nr 8	Bilaga II nr 30	Bilaga II nr 28
Bilaga I nr 9	Bilaga I nr 9	Bilaga II nr 31	Bilaga II nr 29
Bilaga I nr 10	Bilaga I nr 10	Bilaga II nr 32	Bilaga II nr 30
Bilaga I nr 11	Bilaga I nr 11	Bilaga II nr 33	Bilaga II nr 31
Bilaga I nr 12	Bilaga I nr 12	Bilaga II nr 34	Bilaga II nr 32
Bilaga I nr 13	Bilaga I nr 13	Bilaga II nr 35	Bilaga II nr 33
Bilaga I nr 14	Bilaga I nr 15	Bilaga II nr 36	Bilaga II nr 34
Bilaga I nr 15	Bilaga I nr 16	Bilaga II nr 37	Bilaga II nr 35
Bilaga I nr 16	Bilaga I nr 16 a	Bilaga II nr 38	Bilaga II nr 36
Bilaga I nr 17	Bilaga I nr 16 b	Bilaga II nr 39	Bilaga II nr 37
Bilaga I nr 18	Bilaga I nr 16 c	Bilaga II nr 40	Bilaga II nr 38
Bilaga I nr 19	Bilaga I nr 17	Bilaga II nr 41	Bilaga II nr 39
Bilaga I nr 20	Bilaga I nr 18	Bilaga III nr 1	Bilaga III nr 1
Bilaga I nr 21	Bilaga I nr 19	Bilaga III nr 2	Bilaga III nr 2
Bilaga I nr 22	Bilaga I nr 20	Bilaga III nr 3	Bilaga III nr 3
Bilaga I nr 23	Bilaga I nr 21	Bilaga III nr 4	Bilaga III nr 4
Bilaga I nr 24	Bilaga I nr 22	Bilaga III nr 5	Bilaga III nr 5
Bilaga I nr 25	Bilaga I nr 23	Bilaga III nr 6	Bilaga III nr 6
Bilaga I nr 26	Bilaga I nr 24	Bilaga III nr 7	Bilaga III nr 7
Bilaga I nr 27	Bilaga I nr 25	Bilaga III nr 8	Bilaga III nr 8
Bilaga I nr 28	Bilaga I nr 26	Bilaga III nr 9	Bilaga III nr 9
Bilaga I nr 29	Bilaga I nr 27	Bilaga III nr 10	Bilaga III nr 10
Bilaga I nr 30	Bilaga I nr 28	Bilaga III nr 11	Bilaga III nr 11
Bilaga I nr 31	Bilaga I nr 29	Bilaga III nr 12	Bilaga III nr 12
Bilaga I nr 32	Bilaga I nr 30	Bilaga III nr 13	Bilaga III nr 13
Bilaga I nr 33	Bilaga I nr 31	Bilaga III nr 14	Bilaga III nr 14
Bilaga I nr 34	Bilaga I nr 32	Bilaga III nr 15	Bilaga III nr 15
Bilaga I nr 35	Bilaga I nr 33	Bilaga III nr 16	Bilaga III nr 17
Bilaga I nr 36	Bilaga I nr 34	Bilaga III nr 17	Bilaga III nr 18
Bilaga I nr 37	Bilaga I nr 35	Bilaga III nr 18	Bilaga III nr 19
Bilaga I nr 38	Bilaga I nr 36	Bilaga III nr 19	Bilaga III nr 20
Bilaga I nr 39	Bilaga I nr 37	Bilaga III nr 20	Bilaga III nr 21
Bilaga I nr 40	Bilaga I nr 38	Bilaga III nr 21	Bilaga III nr 22
Bilaga I nr 41	Bilaga I nr 39	Bilaga III nr 22	Bilaga III nr 23
Bilaga II nr 1–2	Bilaga II nr 1–2	Bilaga III nr 23	Bilaga III nr 24
Bilaga III nr 3	Bilaga III nr 3	Bilaga III nr 24	Bilaga III nr 25

Detta direktiv	Direktiv 71/307/EEG
Bilaga III nr 25	Bilaga III nr 26
Bilaga III nr 26	Bilaga III nr 27
Bilaga III nr 27	Bilaga III nr 28
Bilaga III nr 28	Bilaga III nr 29
Bilaga III nr 29	Bilaga III nr 30
Bilaga III nr 30	Bilaga III nr 31
Bilaga III nr 31	Bilaga III nr 32
Bilaga III nr 32	Bilaga III nr 33
Bilaga III nr 33	Bilaga III nr 34
Bilaga III nr 34	Bilaga III nr 35
Bilaga III nr 35	Bilaga III nr 36

Detta direktiv	Direktiv 71/307/EEG
Bilaga III nr 36	Bilaga III nr 37
Bilaga III nr 37	Bilaga III nr 38
Bilaga III nr 38	Bilaga III nr 39
Bilaga III nr 39	Bilaga III nr 40
Bilaga III nr 40	Bilaga III nr 41
Bilaga III nr 41	Bilaga III nr 42
Bilaga III nr 42	Bilaga III nr 43
Bilaga III nr 43	Bilaga III nr 44
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	—
Bilaga VI	—